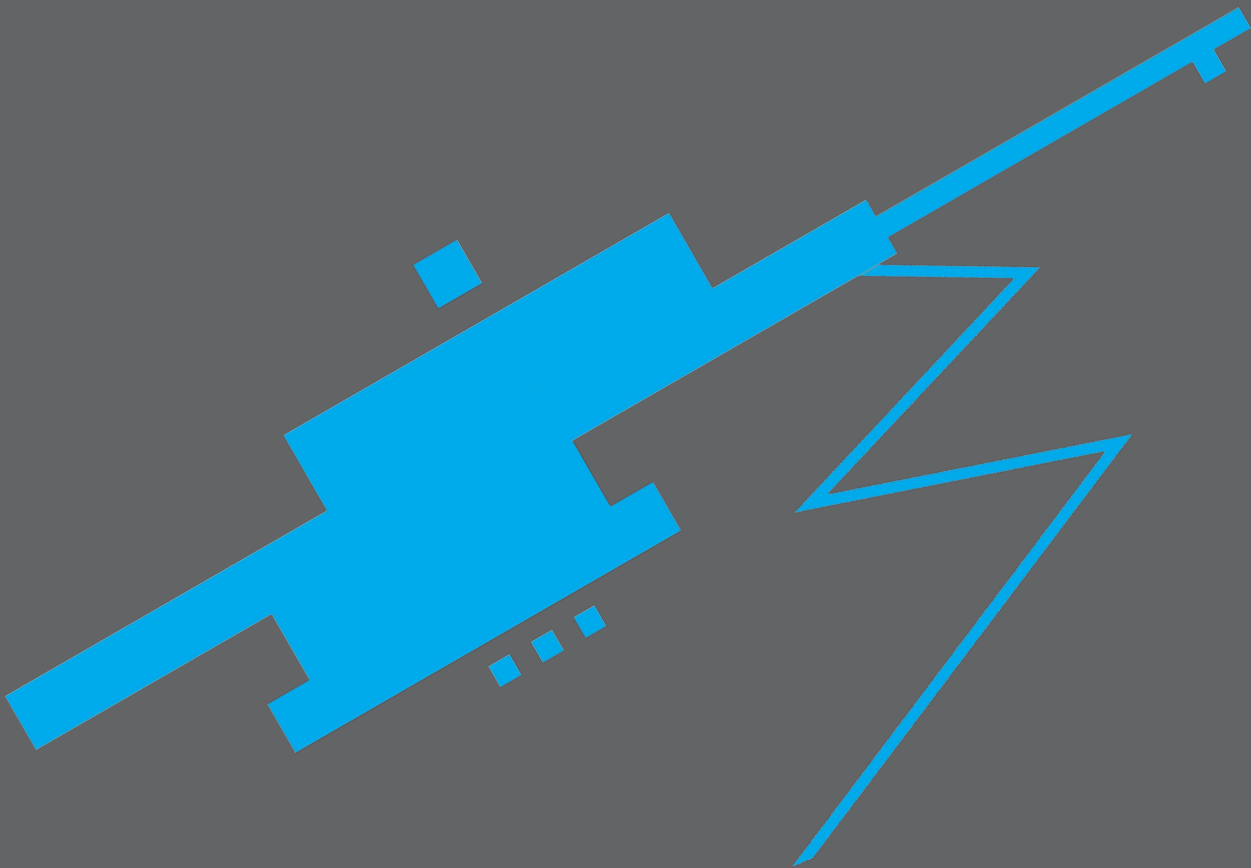

Ε.Μ.Π. - ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

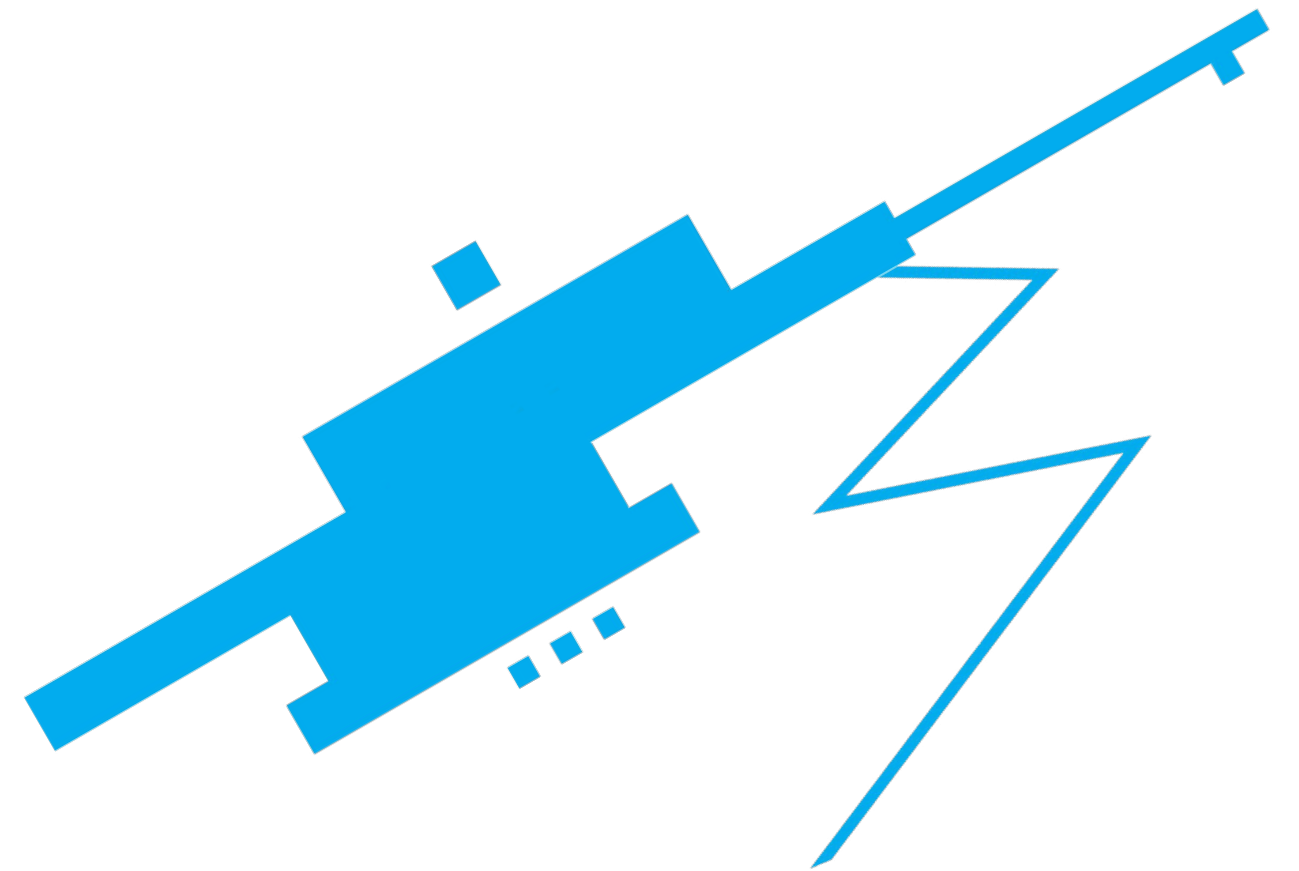
**ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
“ΛΑΥΡΑ”: ΤΟΠΟΣ ΜΝΗΜΗΣ**

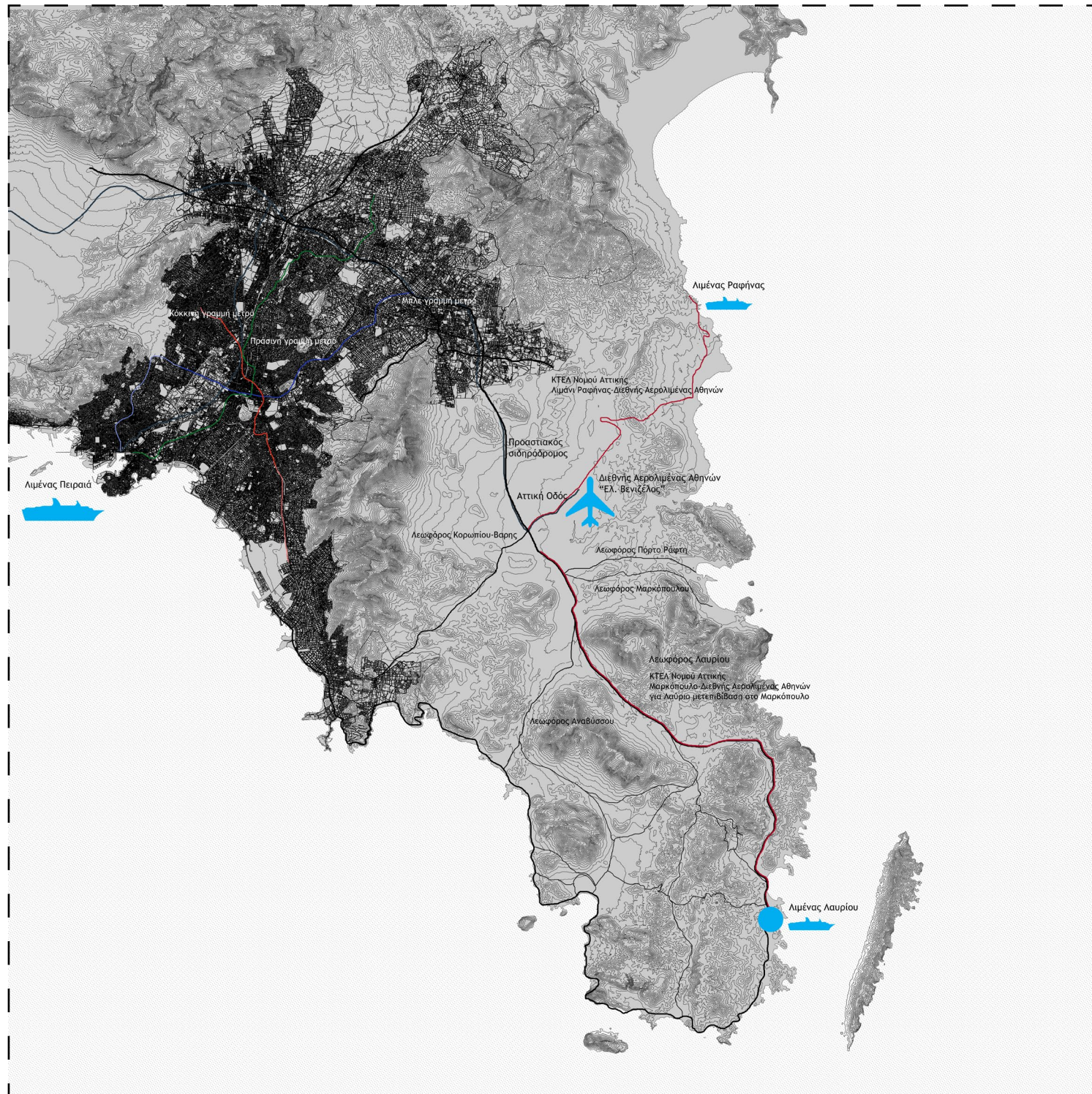
**ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ,
ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ:ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΤΑΣΗΣ,
ΣΥΝΕΠΙΒΛΕΠΩΝ:ΤΟΥΡΝΙΚΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ**

Ε.Μ.Π. - ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

**ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
“ΛΑΥΡΑ”: ΤΟΠΟΣ ΜΝΗΜΗΣ**

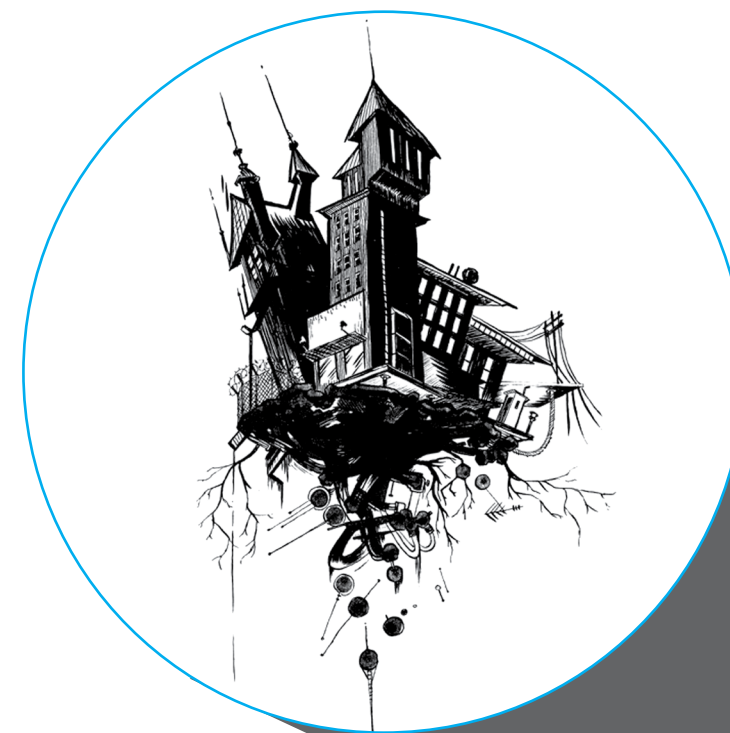
**ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ,
ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΤΑΣΗΣ,
ΣΥΝΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΤΟΥΡΝΙΚΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ**

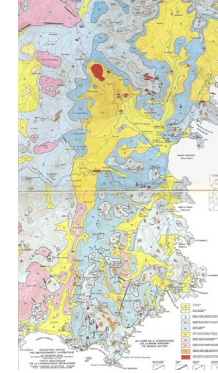
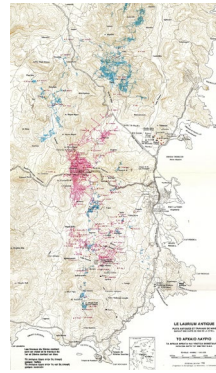
Χωροταξική οργάνωση της περιφέρειας Αττικής με βάση της μεταφορές.

Θέση της Λαυρεωτικής στην Ελλάδα.

Σκίτσο Evan Larson.

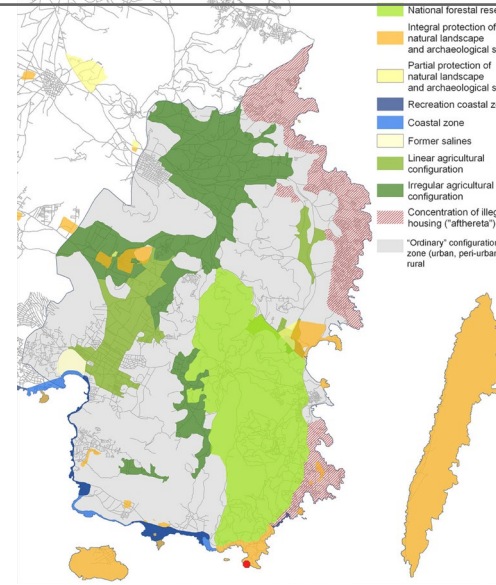
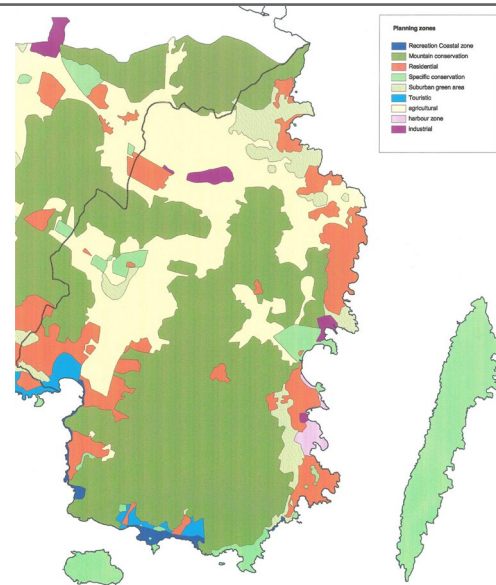
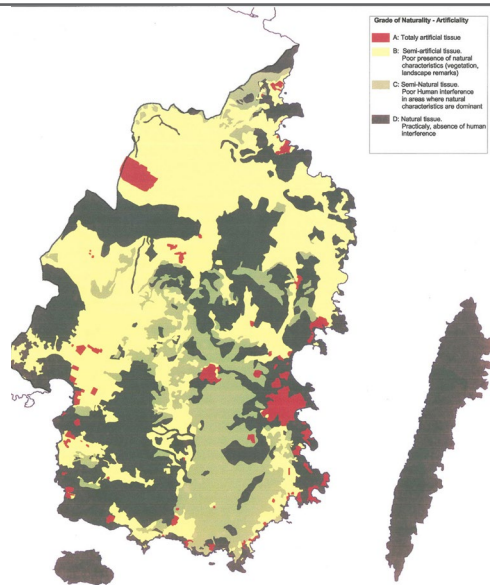

Χάρτες 1-3, Πηγή: Κ. Κονοφάγος, *Το αρχαίο Λαύριο και η ελληνική τεχνική παραγωγή του αργύρου*, Εκδοτική Ελλάδα, Αθήνα 1980.

Χάρτης 1: Σύγχρονος τοπογραφικός χάρτης με ερείπια των μεταλλουργικών εγκαταστάσεων και αρχαίων φρεάτων.

Χάρτης 2: Τα αρχαία φρέατα και η υπόγεια εκμετάλλευση.

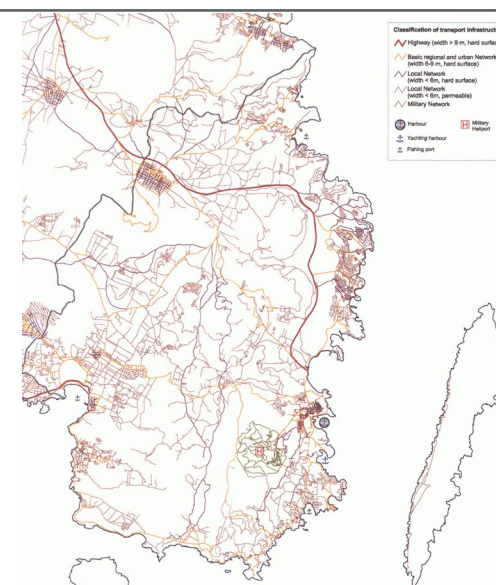
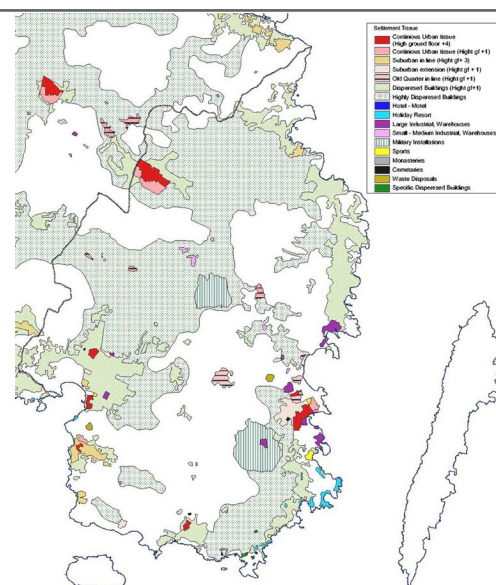
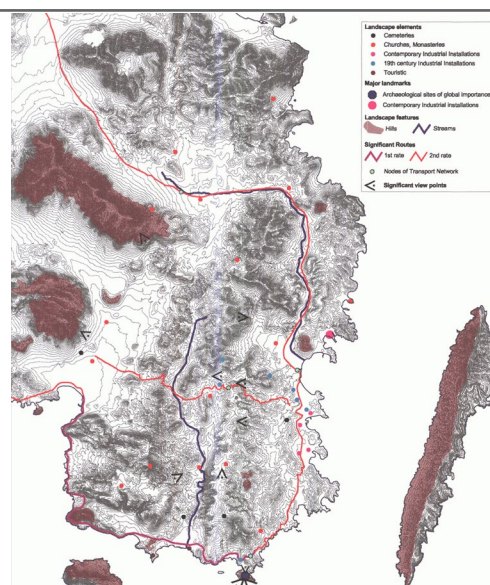
Χάρτης 3: Γεωλογικός χάρτης της Λαυρεωτικής.

Χάρτης 4: Κατηγορίες βλάστησης.

Χάρτης 5: Ζώνες ελέγχου χρήσεων γης.

Χάρτης 6: Ενότητες τοπίων Λαυρεωτικής.

Χάρτες 4-9, Πηγή: Ερευνητικό πρόγραμμα που αφορά στην εναλλακτική ανάλυση και τεκμηρίωση των σύγχρονων Ελληνικών πολιτισμικών τοπίων. Συντονιστής: Καθηγητής Κωστής Χατζημιχάλης, Τμήμα Γεωγραφίας, Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο. Τίτλος: *Λαυρεωτική: Το τελευταίο τοπίο όριο προς κατάκτηση της Αττικής*. Προσαρμογή από ερευνητικό Πρόγραμμα ARTEMIS: *Αναγνώριση και αξιολόγηση του Μεσογειακού τοπίου*, (επιστ. υπεύθυνος Κ. Χατζημιχάλης), Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο-Τμήμα Γεωγραφίας, Αθήνα 2001.

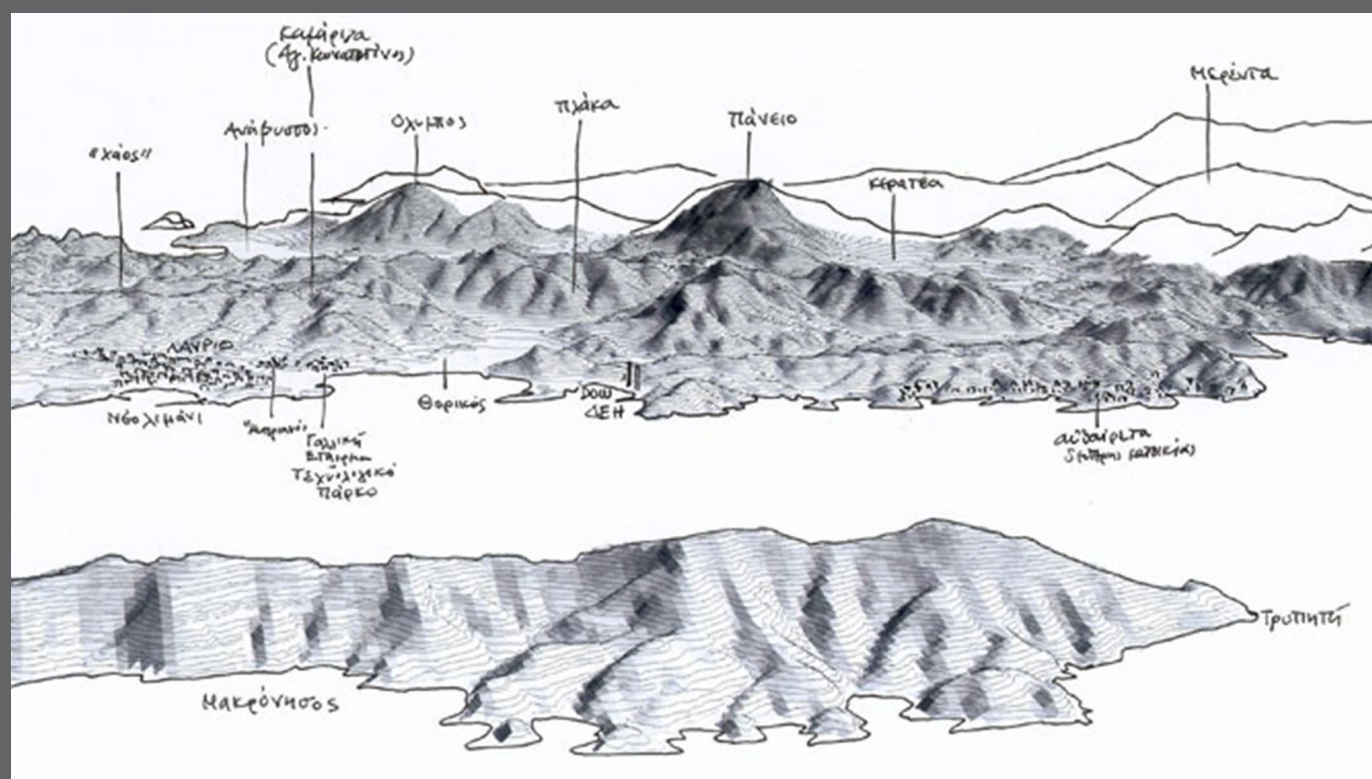
Χάρτης 7: Η ταυτότητα του τοπίου της Λαυρεωτικής.

Χάρτης 8: Κατηγορίες δομημένου περιβάλλοντος.

Χάρτης 9: Δίκτυο μεταφορών.

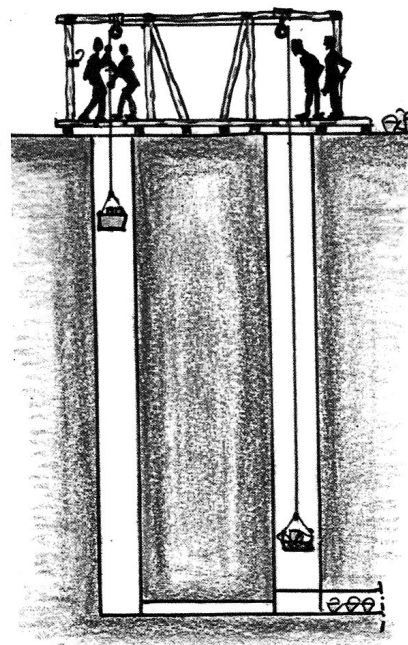
Χρώματα και υφές της ευρύτερης περιοχής.

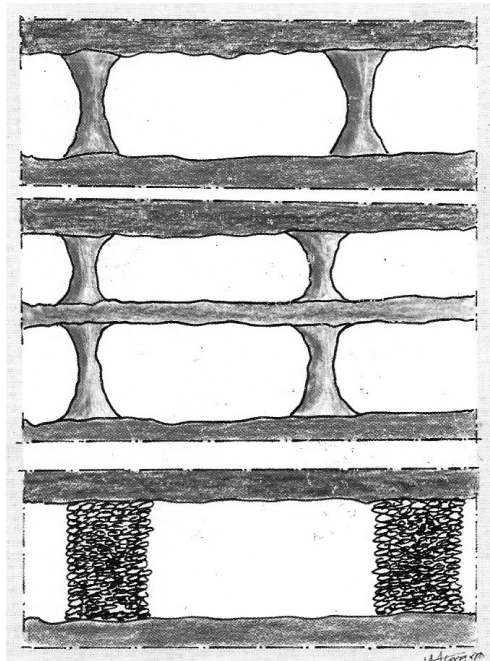
Dodwell, γενική άποψη του Θορικού, 1801-1806, όπου απεικονίζεται η είσοδος στην πεδιάδα. Στον ορίζοντα διακρίνεται η Μακρόνησος. Πηγή: Μάνθος, 1990, σελ. 15.

Τμήμα του αναγλύφου της Λαυρεωτικής.

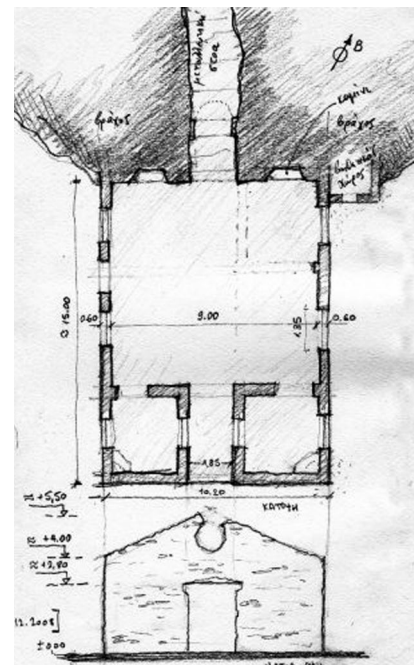
3. Ο ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΟΠΙΟΥ

Μια ερμηνεία του δίδυμου φρέατος. Το δεύτερο φρέαρ χρησίμευε για το αντίβαρο σε εξαγωγή με τροχαλίες.

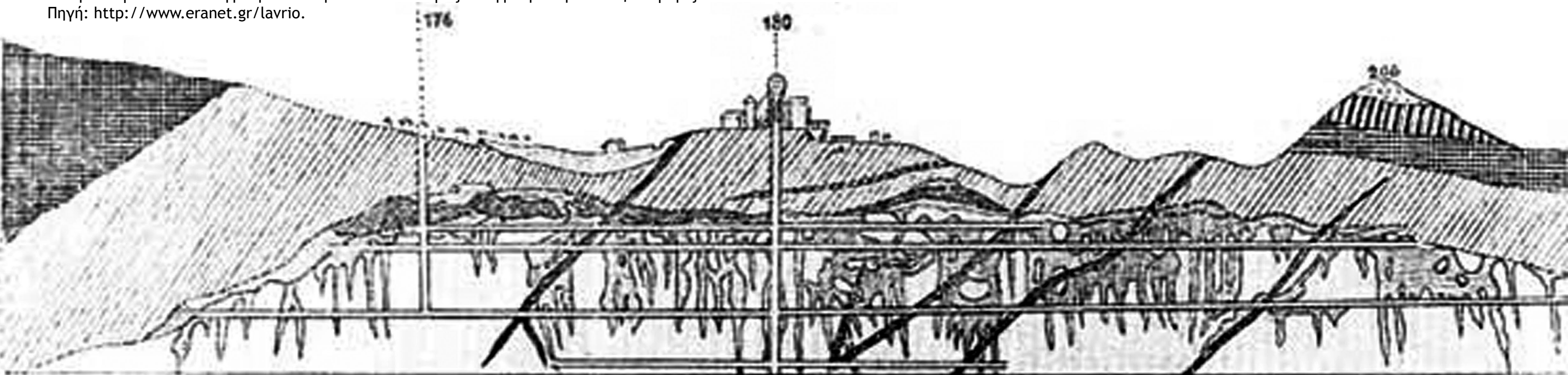
Υποστήριξη της οροφής του μεταλλείου με στύλους από αφημένο μέταλλευμα ή με “ξηρολιθιές”.

Σκίτσο κάτοψης και όψης του θυρωρείου στη Καμάριζα. Πηγή: <http://www.monumenta.org>, άρθρο Άλκη Παππά.

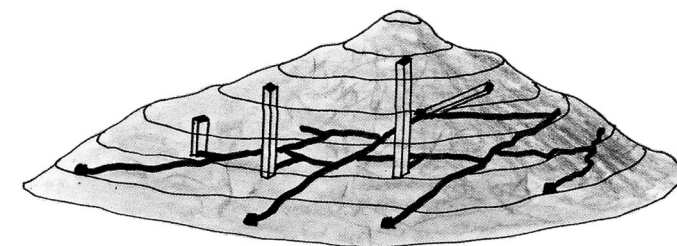
«Πως διαπλέκεται η μνήμη με τις αισθήσεις και τη γλώσσα; Εδώ θα πρέπει να συμπεριλάβουμε την έννοια της συμποσιακότητας, «η οποία μπορεί να οριστεί ως ανταλλαγή αισθητήριων μνημείων και συναισθημάτων, καθώς και ουσιών και αντικειμένων που ενσαρκώνουν θύμηση και συναίσθημα [...] Σε αυτό τον τύπο ανταλλαγής, ενσωματώνονται στην υλική κουλτούρα και τα συστατικά της: συγκεκριμένα τεχνουργήματα, τόπους και παραστασιακές επιτελέσεις.» Ν. Σερεμετάκη, σελ. 99.

Το αρχαίο μεταλλευτικό φρέαρ που διερύνεται και ονομάζεται φρέαρ Serpieri στην Καμάριζα. Πηγή: <http://www.ernet.gr/lavrio>.

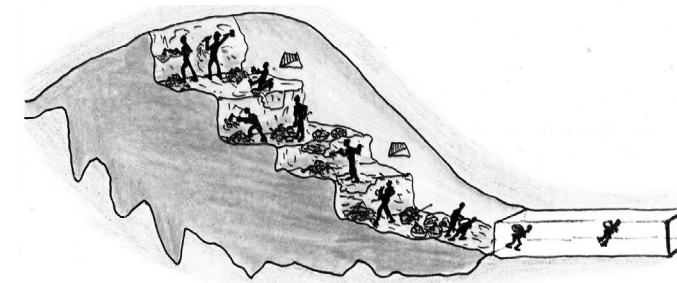

« [...] Εναλλάσσονταν λοιπόν διαρκώς τα περιβάλλοντά μου. Κάθε τόσο γινόταν πέτρινος ο ουρανός και το σκοτάδι σύντροφος. [...] »
Ν. Βουρλάκος, *Ορυκτοθήρες: Στα μεταλλεία της Λαυρεωτικής*, Λαύριο Ιούνιος 2012, σελ. 17.

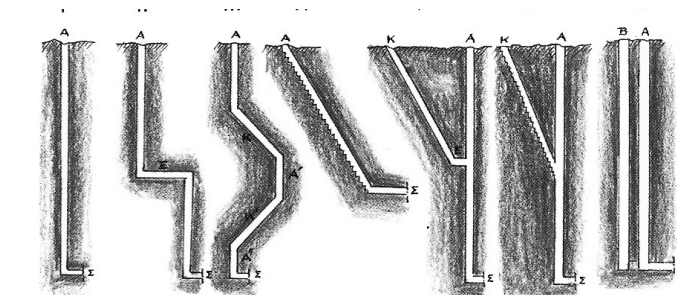
Φρέατα αερισμού.

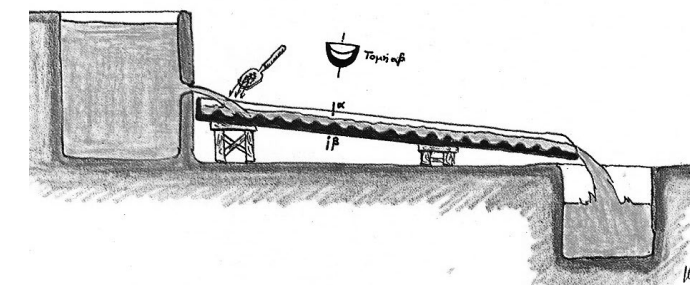
Αρχαία εκμετάλλευση με τη μέθοδο των “βαθμίδων”. Όταν το κοιτάσμα είχε μεγάλο πλάτος η μέθοδος αυτή ήταν η φυσικότερη και ασφαλέστερη.

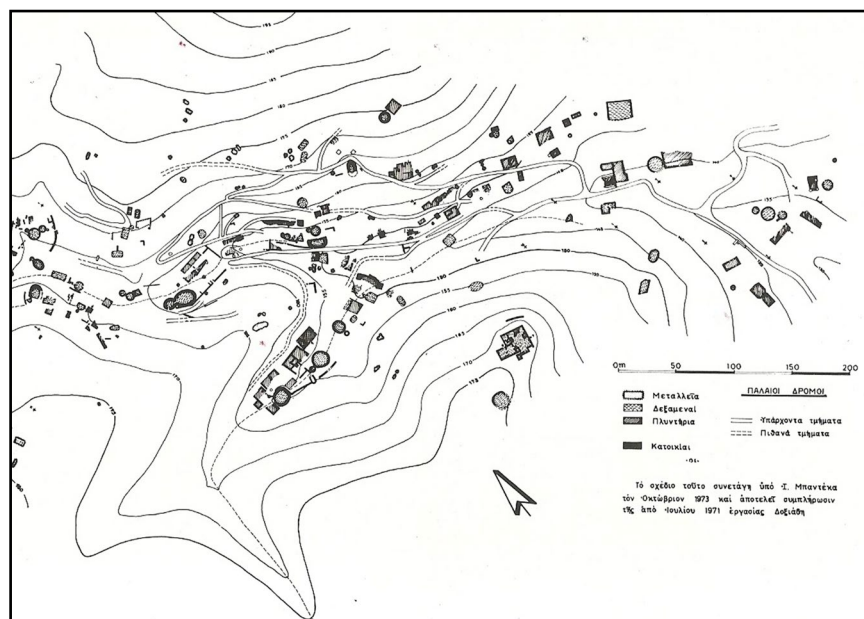

Διάφορα είδη φρεάτων του αρχαίου Λαυρίου. Εκτός από το απλό κατακόρυφο (1), τα άλλα είναι λίγα σε αριθμό.

Η αρχαία μέθοδος εμπλουτισμού στα πλυντήρια, κατά την ερμηνεία του συγγραφέα. Ο εμπλουτισμός γινόταν με τη χρήση ξύλινων ρείθρων.

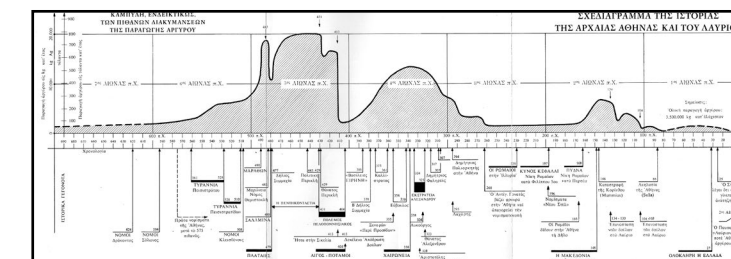

Τοπογραφικό των εγκαταστάσεων της κοιλάδας της Σούρεζας γεμάτη επίπεδα πλυντήρια και δεξαμενές.
Πηγή: Ι. Μπαντέκας 1973.

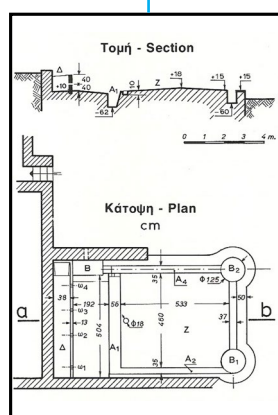
Γενική κάτοψη του «αρχαίου βιομηχανικού χωριού» στο Θορικό-ανασκαφή Βελγικής αποστολής.
Πηγή: Κ. Κονοφάγος 1980.

15ος

1ος

π.Χ.

Σχέδια αρχαίου μεταλλευτικού πλυντηρίου (P2 του «Ασκληπιακού»).

Φωτογραφία του επιπέδου πλυντηρίου Α, στην Αγγιλέζα, σε ανασκαφή του 1995.

Η είσοδος της κύριας στοάς καθόδου των μεταλλωρύχων που εφάπτεται στη βόρεια όψη του θυρωρείου στην Καμάριζα.

«Η μνήμη, από την οποία αντλεί η ιστορία, για να την τροφοδοτήσει με την σειρά της, προσπαθεί να διασώσει το παρελθόν μονάχα για να εξυπηρετήσει το παρόν και το μέλλον.»

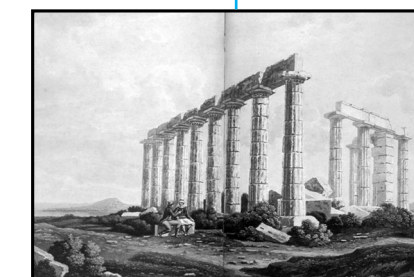
J. Le Goff, *Ιστορία και μνήμη*, εκδόσεις Νεφέλη, Αθήνα 1998, κεφ. Παρελθόν / Παρόν.

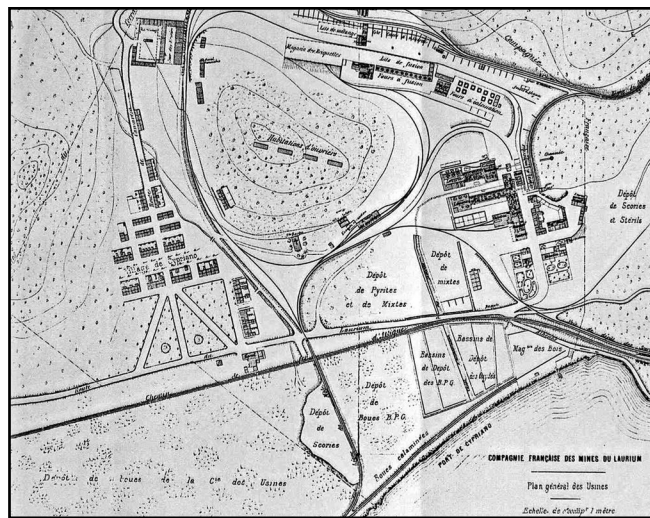
Δούλοι μεταλλωρύχοι που εξορύσσουν άργιλο. Κορινθιακό πλακίδιο του 6ου αι. π.Χ.

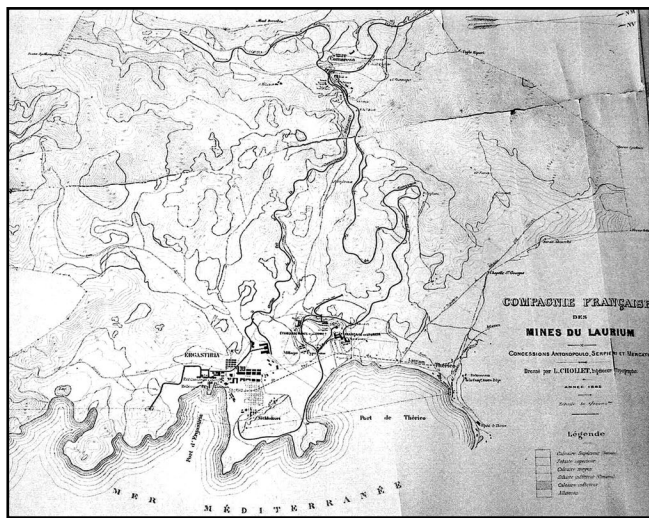
Λαυρεωτικές γλαύκες.

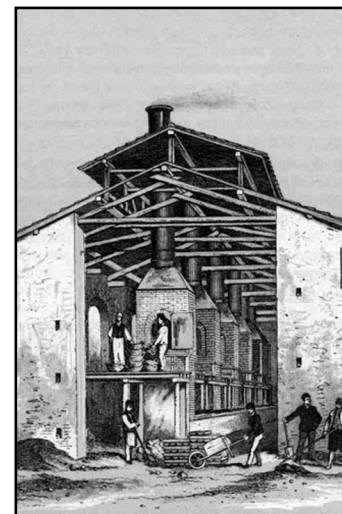
Άποψη από νοτιοανατολικά του Ναού του Ποσειδώνα στο Σούνιο. Χαλκογραφία σε σχέδιο του S. Romardi, αρχές 19ου αιώνα.

Το συγκρότημα της Γαλλικής εταιρείας και ο οικισμός του Κυπριανού το 1893 σε τοπογραφικό της εταιρείας. Πηγή: Δερμάτης, 2003.

Οι εγκαταστάσεις των δύο εταιρειών σε χάρτη της Γαλλικής εταιρείας (L. Chollet, 1882). Φαίνονται οι σιδηροδρομικές γραμμές ως την Καμάριζα. Στα εργαστήρια φαίνεται ο πρώτος εργατικός οικισμός, το σχέδιο της Αγίας Παρασκευής και η θέση Νυχτοχώρι. Πηγή: Δερμάτης, 2003.

Οι κάμινοι τήξεως της Εταιρίας Roux το 1870. Χαλκογραφίες από το βιβλίο του Κορδέλα "Le Laurium" (1871).

«Κατά τον Arthur Raistrick "η Βιομηχανική αρχαιολογία πρέπει να μελετήσει τον εργαζόμενο άνθρωπο σε σχέση με τα εργαλεία του, τις κατασκευές, τα κτίρια και τις πρώτες ύλες με τις οποίες εργάζεται, καθώς και με το άμεσο περιβάλλον στο οποίο διεξάγει αυτή την εργασία...».

R. Slotta, Εισαγωγή στη Βιομηχανική Αρχαιολογία, ΠΤΙ ΕΤΒΑ, Αθήνα 1992, σελ. 185.

Ανδρέας Ι. Κορδέλλας, (Σμύρνη, 1836- Αθήνα, 1909). 1859, διπλωματούχος ορθκοτόμος του Πανεπιστημίου του Frieberg. 1860-1864, μηχανικός στο υπουργείο Οικονομικών της Ελλάδος. 1864-1875, αρχιμηχανικός στην Εταιρία Roux στο Λαύριο. 1887-1897, γενικός διευθυντής της Ελληνικής Εταιρίας στο Λαύριο.

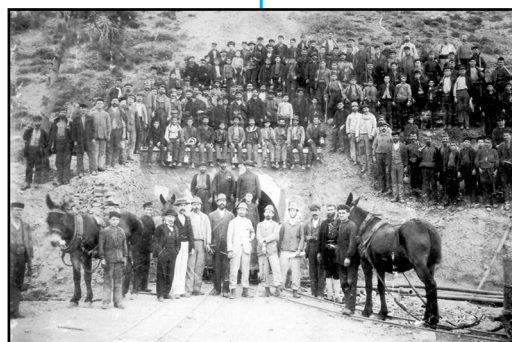

1865 20ος

μ.Χ.

Άποψη της συνοικίας "Κυπριανός" την εποχή της ίδρυσής της. Πηγή: Μάνθος, 1990.

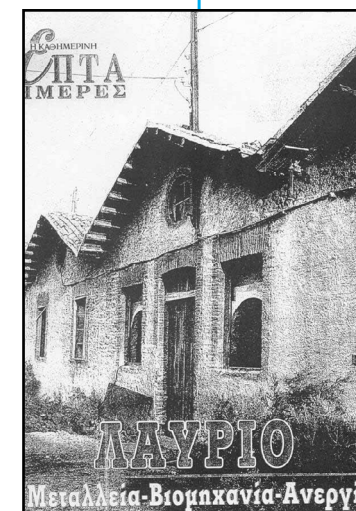

Μεταλλωρύχοι στην είσοδο της στοάς Νο 65 στην πλάκα, 1898.

«Μια περιγραφή της Ζάιρας έτσι όπως είναι σήμερα θα 'πρεπε να περιέχει όλο το παρελθόν της Ζάιρας. Αλλά η πόλη δε μιλάει για το παρελθόν της, το περιέχει σαν τις γραμμές ενός χεριού, γραμμένο σε γωνίες δρόμων, σε γρίλιες παραθύρων, σε κουπαστές από σκάλες, σε αλεξικέραυνα, σε ιστούς σημαίων, κάθε μεριά χαρακωμένη με τη σειρά της από γρατζουνιές, εγκοπές, γλυφές, χτυπήματα.»
I. Καλβίνο, Οι αόρατες πόλεις.

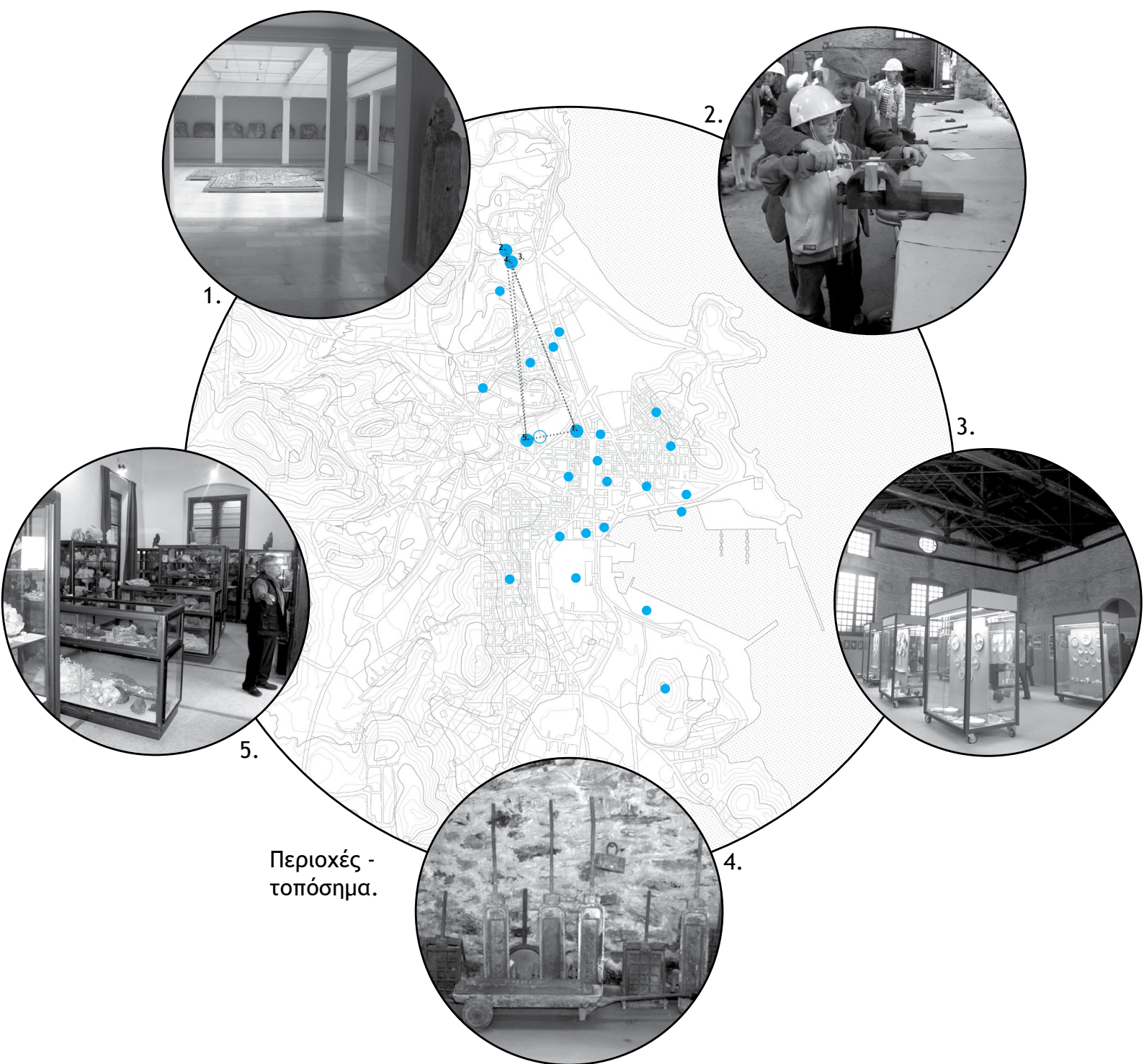
Τμήμα του στρατοπέδου, Μακρόνησος 1950. Πηγή: Βερβενιώτη, 2009.

Λαύριο. Μεταλλεία - Βιομηχανία - Ανεργία, εφημ. «Η Καθημερινή» - ένθετο Επτά ημέρες - 6/7 Ιανουαρίου 1996.

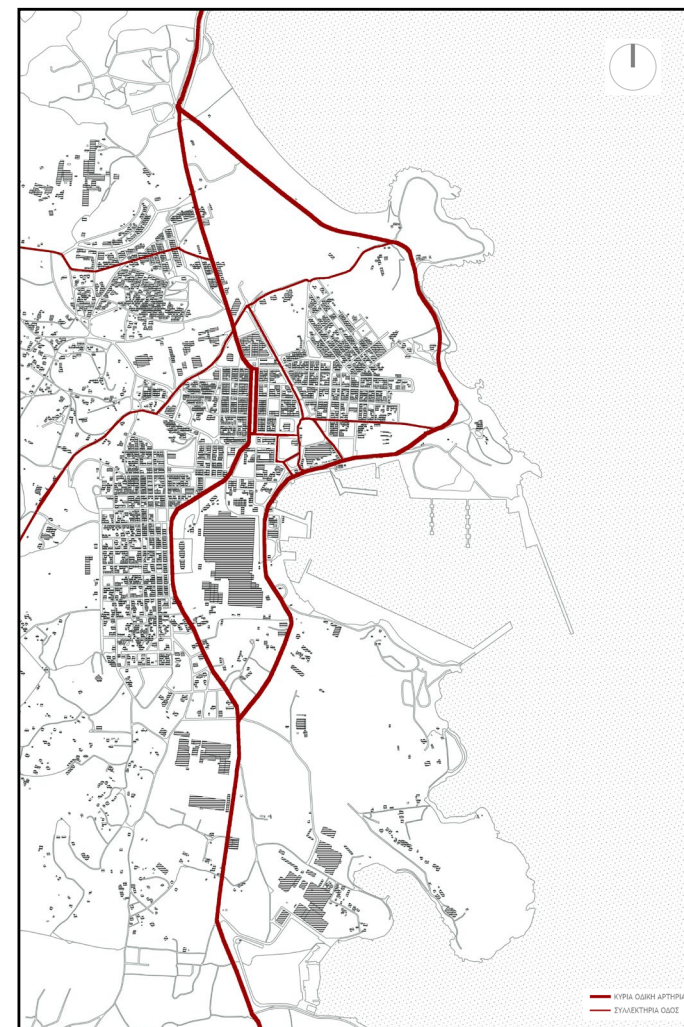

Έμβλημα Δήμου Λαυρεωτικής.

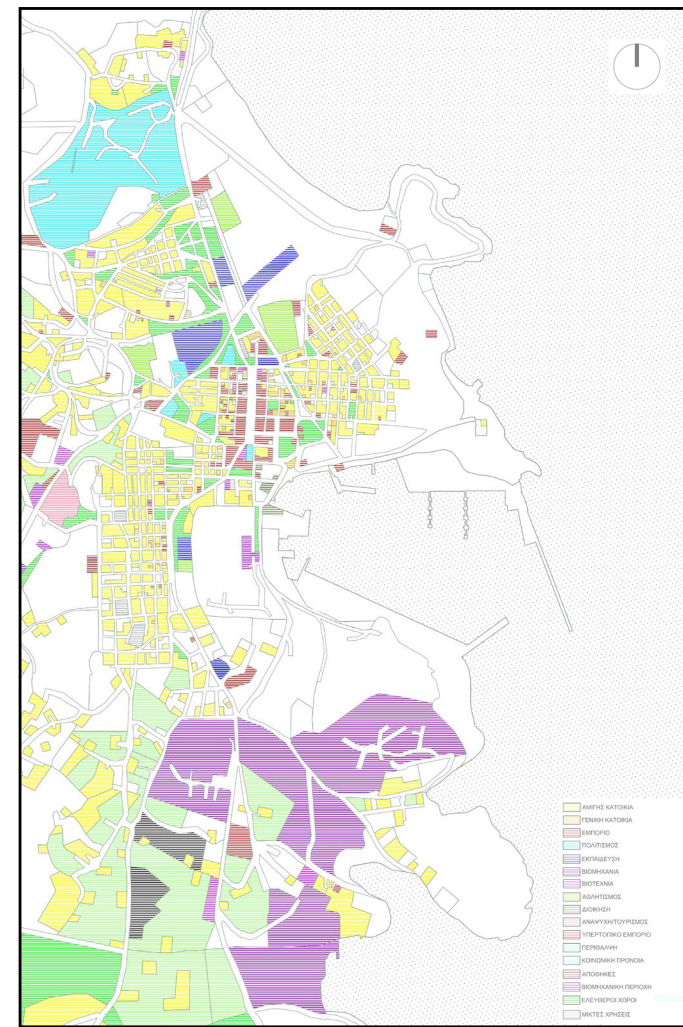

Περιοχές -
τοπόσημα.

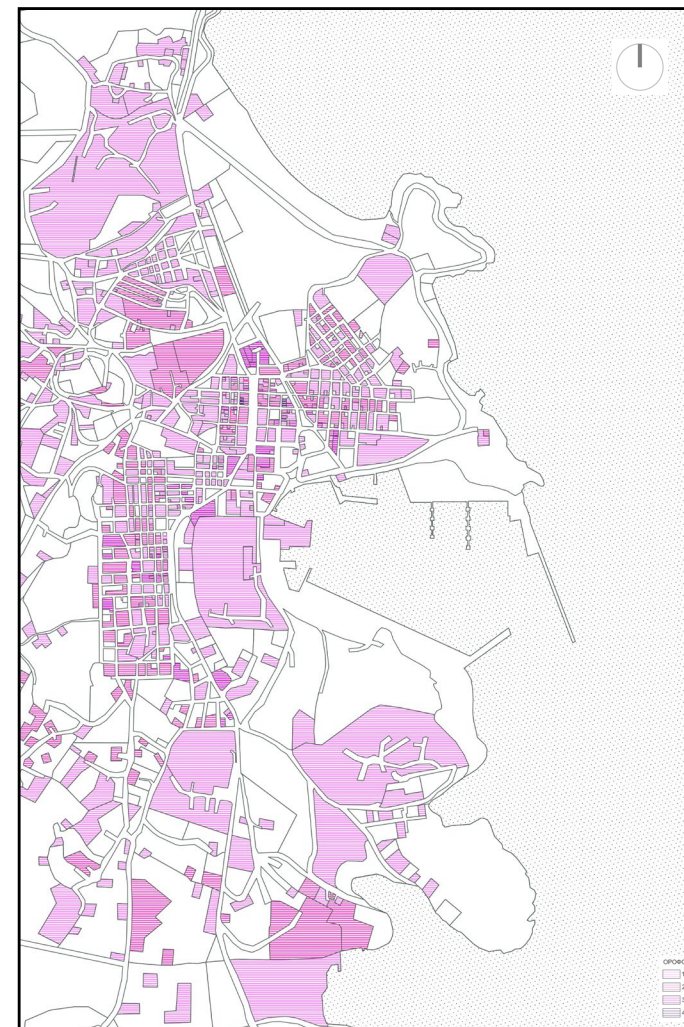
- Κατανομημένο δίκτυο μουσείων περιοχής:
1. Αρχαιολογικό μουσείο Λαυρίου
 2. Βιοτεχνικό - Βιομηχανικό εκπαιδευτικό μουσείο
 3. Μουσείο κεραμικής «Πάνος Βαλσαμάκης»
 4. Μουσείο μεταλλείας - μεταλλουργίας
 5. Ορυκτολογικό μουσείο Λαυρίου

Χάρτης κυκλοφορίας.

Χάρτης χρήσεων γης.

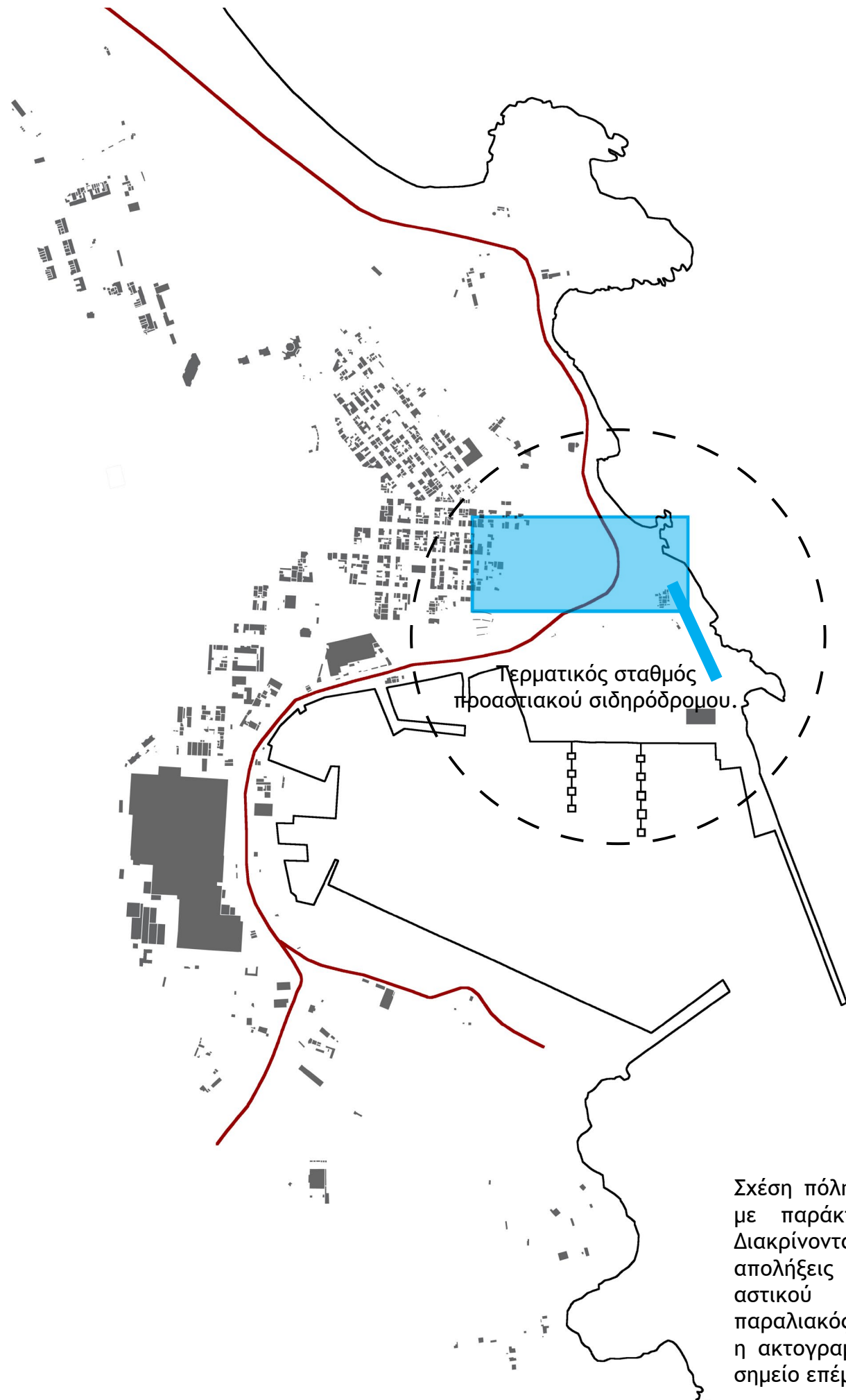

Χάρτης υψών κτιρίων.

«Η συλλογική μνήμη για τον Aldo Rossi είναι η επιβεβαίωση της επιθυμίας του κατοίκου μιας πόλης να ζει ταυτόχρονα παντού: ανάμεσα στο παρελθόν και το παρόν, ανάμεσα στο όνειρο και την πραγματικότητα, ανάμεσα στην αργή κίνηση και την ξέφρενη ταχύτητα, έξω και μέσα από τα τείχη της πόλης, ανάμεσα στην λήθη και την ανάμνηση.»

Β. Πετρίδου, Περιοδικό Αρχιτέκτονες, Τεύχος #45, Άρθρο: Η αρχιτεκτονική ως μνήμη στο έργο του Aldo Rossi, σελ. 64.

«Το Λαύριο είναι ένα πραγματικό ανοιχτό μουσείο της εξέλιξης της μεταλλουργικής τεχνικής.»
Κ. Κονοφάγος, Το αρχαίο Λαύριο και η ελληνική τεχνική παραγωγής του αργύρου, Αθήνα 1980, σελ. 54.

Σχέση πόλης Λαυρίου με παράκτια ζώνη. Διακρίνονται οι απολήξεις του αστικού ιστού, ο παραλιακός δρόμος, η ακτογραμμή και το σημείο επέμβασης.

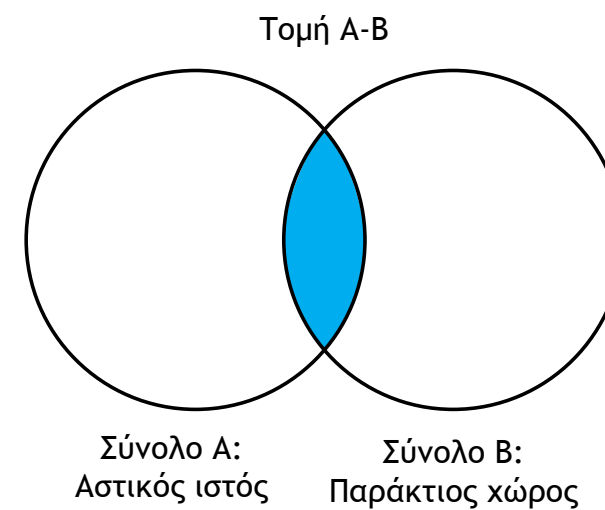

Latitude: 37° 42' 54.77" N
Longitude: 24° 3' 43.16" E

Άποψη του λιμανιού από αεροφωτογραφία.

Η Μακρόνησος, θέα από το σημείο επέμβασης.

Τα ερείπια των αποθηκών της Γαλλικής εταιρείας.

Πανοραμική άποψη του σημείου, βόριο-ανατολική λήψη.

«Το τοπίο προηγείται και προϋπάρχει του αρχιτέκτονα.»
C. Girot.

Πανοραμική άποψη του σημείου, νότιο-ανατολική λήψη.

«Η επίκληση της μνήμης ή η βύθιση στη λήθη αντανακλούν τις επιλογές των ατόμων ή και των κοινωνιών και παράγονται σε συνάρτηση με τις κυρίαρχες αντιλήψεις. Η αρχιτεκτονική συμμετέχει σ' αυτό το παιχνίδι και όπως μπορεί κανείς να ανιχνεύσει στην ιστορία της, θυμάται ή ξεχνά ανάλογα με τις συμμαχίες που αναπτύσσει στο εσωτερικό των κοινωνικών δομών.»

Β. Πετρίδου, Περιοδικό Αρχιτέκτονες, Τεύχος #45, Άρθρο: Η αρχιτεκτονική ως μνήμη στο έργο του Aldo Rossi, σελ. 62.

«Όλο και περισσότερο αγαπώ τις αναφορές, ή τα κομμάτια του παρελθόντος, ακόμα και τα υλικά θραύσματα, τις επανακατασκευές, όλα αυτά που αποκτούν όμως μια καινούρια σημασία στον χώρο.»

P.-M. Zimolo, *La cornice veneziana*, στο Aldo Rossi e Venezia, *il teatro e la citta*, σελ. 45.

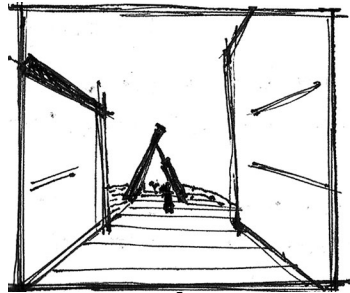
« Η αναλογία και η αναφορά είναι τα δύο χαρακτηριστικά με τα οποία η μνήμη εκδηλώνεται στο έργο του Aldo Rossi. Μέσα από μία συνεχή «μορφολογική αφαίρεση» εμφανίζεται η δύναμη των απλών γεωμετρικών στερεών: κύβοι, κώνοι και κύλινδροι γίνονται αρχέτυπα που «ζωντανεύουν κατ' αναλογία» από τη συλλογική μνήμη.»

«Αλλιώςτικα βλέπουμε περπατώντας άλλωστ ε. Ο περίπατος μόνο μπορεί να ανοίξει το τοπίο, δίνοντας απτικό, κινησιακό και λογικό σχήμα στον διευρυμένο οπτικό ορίζοντα.»

Γ. Πεπονής, *Χωρογραφίες. Ο αρχιτεκτονικός σχηματισμός του νοήματος*, Αλεξάνδρεια, 2η έκδοση, Οκτώβριος 2003, σελ. 35.

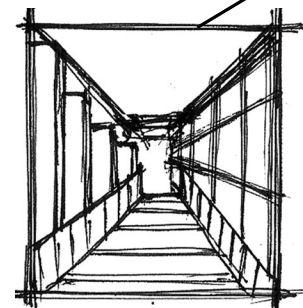
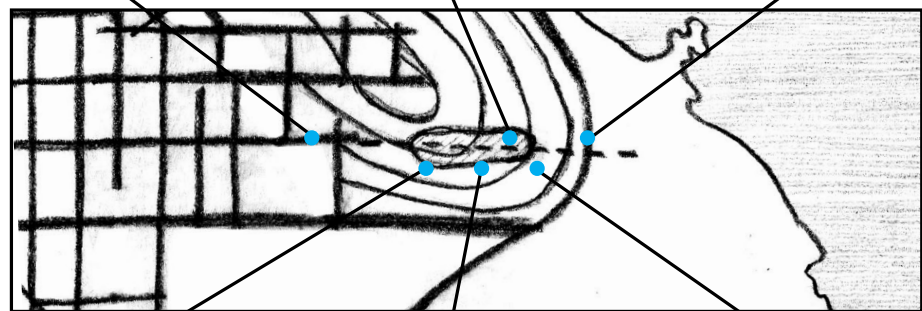
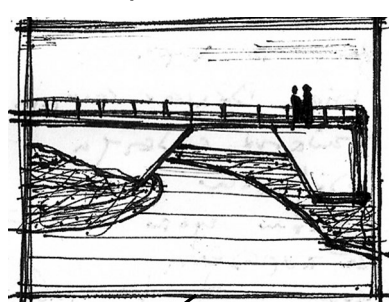
Προσέγγιση από την πόλη.

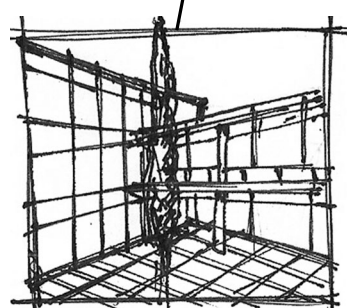
Τμήμα υπαίθριου στεγασμένου χώρου.

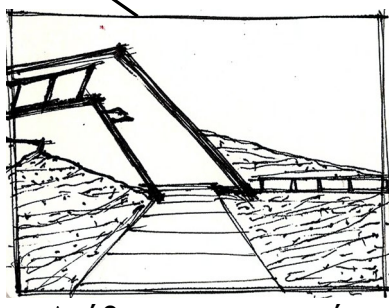
Προσέγγιση από την παραλιακή οδό.

Ράμπα.

Τμήμα αυλής.

Ανάβαση στο φυσικό τοπίο.

Ταυτότητα

Μνήμη

Ίχνος

Χνάρι

Παλίμψηστο

Ιστορική γραμμή

Γη

Υπέδαφος

Βύθιση

Στοά

Λαύρα

Βιωματική εμπειρία

Τόπος

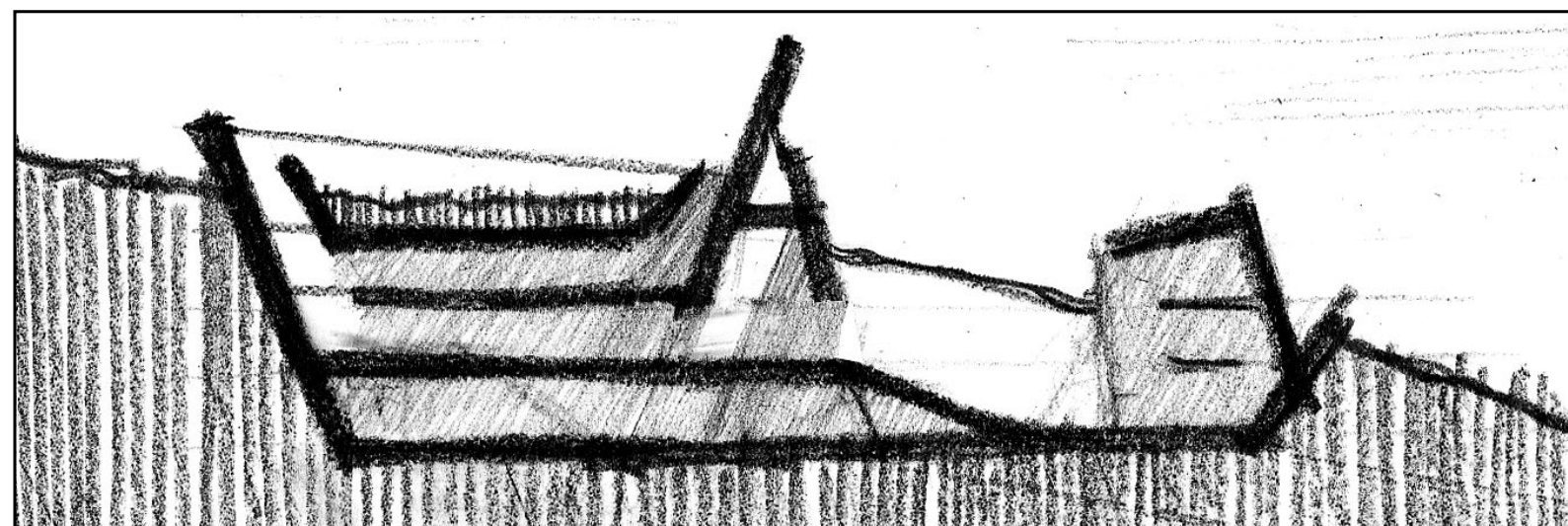
Σκουριά

Αφήγηση

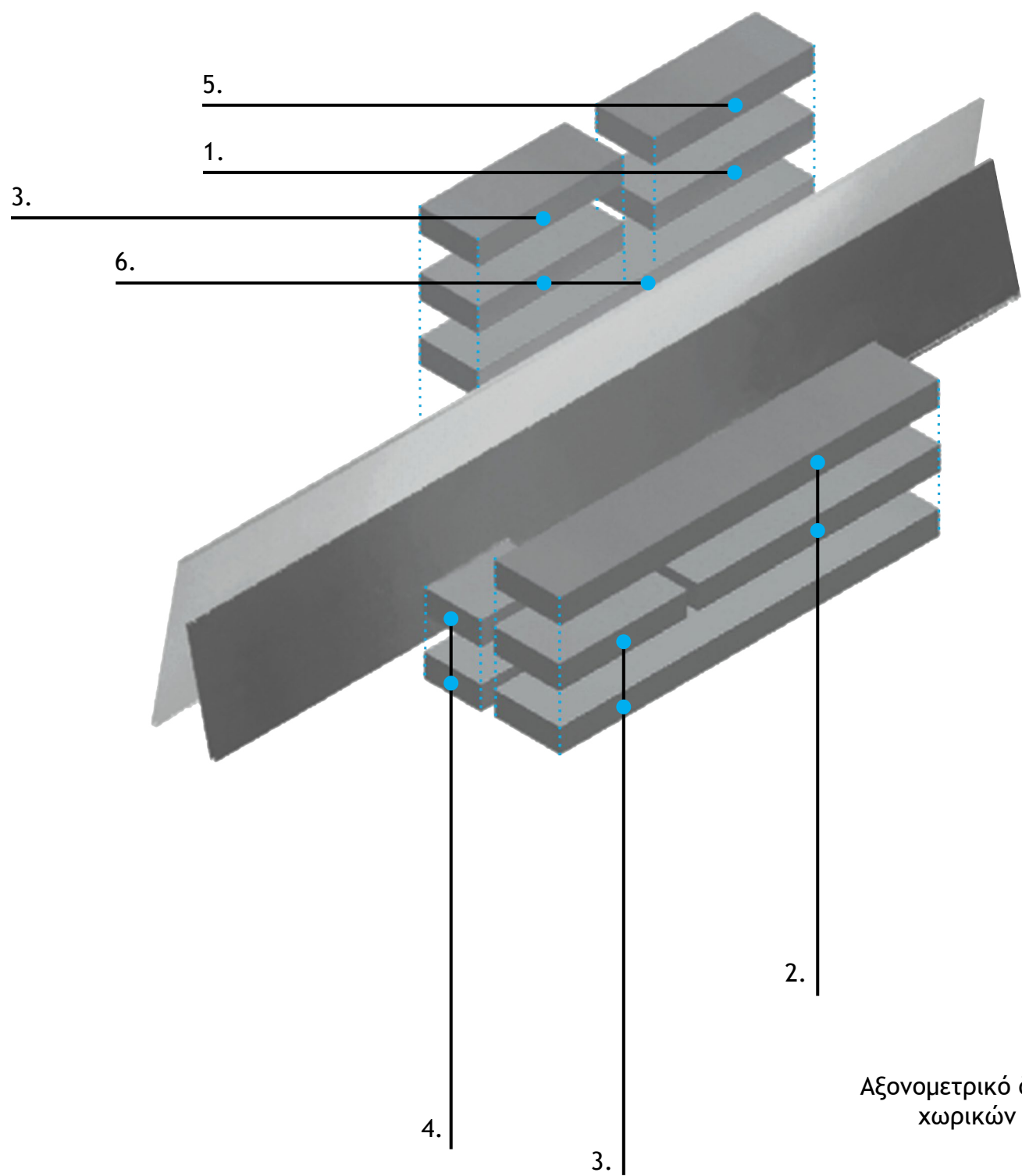
Περιπλάνηση

Μετάβαση

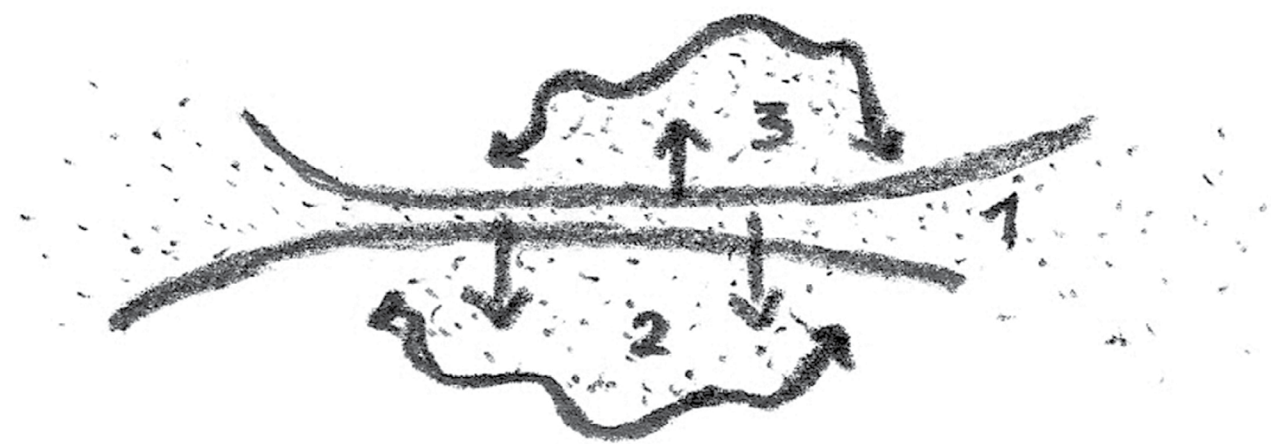
Αστικό κατώφλι

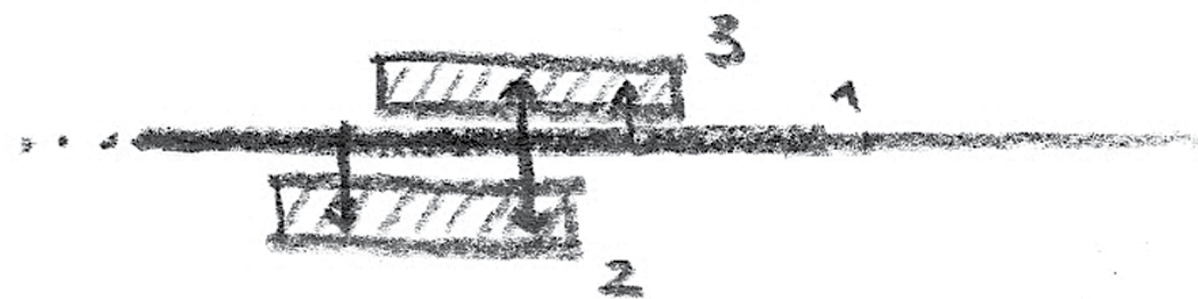
Σκίτσο εγκάρσιας τομής.

Αξονομετρικό διάγραμμα χωρικών ενότητων.

Οργάνωση λειτουργικών ενότητων - ζωνών.

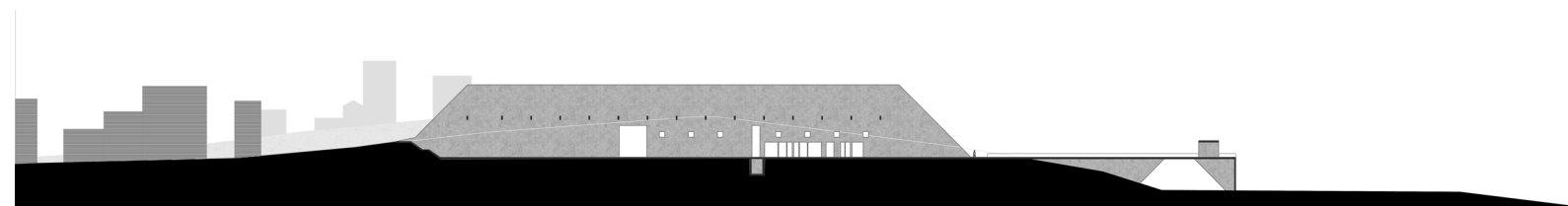

Κτιριακή δομή - σύνδεση ενότητων.

ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ (Άτομα/Τετραγωνικά μέτρα)

1. Χώρος υποδοχής - Εξυπηρέτησης επισκεπτών	4-5/250
1.1 Χώρος κύριας εισόδου - κατώφλι	
1.2 Χώρος πληροφοριών - Εκδοτήριο εισιτηρίων	1/30
1.3 Βεστιάριο	30
1.4 Καταστήματα μουσείου	2/120
1.5 Ασφάλεια μουσείου - Χώρος πρώτων βοηθειών	2/30
1.6 Χώρος με Lockers	30
1.7 Χώροι υγιεινής προσωπικού	15 (1+1)
2. Εκθεσιακοί χώροι	900
2.1 Περίοδος προϊστορικών χρόνων	360
2.2 Περίοδος νεότερων χρόνων	480
2.3 Χώροι υγιεινής κοινού	60
2.4 Υπαίθριοι εκθεσιακοί χώροι	(200)
3. Χώροι πολιτιστικών εκδηλώσεων και εκπαιδευτικών προγραμμάτων	1-2/800
3.1 Αίθουσα πολλαπλών χρήσεων (110 ατόμων)	160
3.2 Αίθουσα περιοδικών εκθέσεων	360
3.3 Αίθουσα εκπαιδευτικών προγραμμάτων	60
3.4 Βιβλιοθήκη και αίθουσα πολυμέσων	1-2/220
4. Χώροι αναψυχής	1-2/200
4.1 Αναψυκτήριο - Αποθήκη	200
5. Διοικητικοί χώροι	5-6/180
5.1 Γραφείο διευθυντή	1/30
5.2 Γραμματεία - Αναμονή	1/30
5.3 Διεύθυνση οργάνωσης της λειτουργίας μουσείου,	
5.4 Διεύθυνση οικονομικού τομέα - Λογιστήριο,	
5.5 Γραφείο τεχνικού προσωπικού,	
5.6 Γραφείο προσωπικού εκπαιδευτικών προγραμμάτων	4/60
5.7 Αίθουσα συσκέψεων	30
5.8 Παρασκευαστήριο	15
5.9 Χώροι υγιεινής προσωπικού	15 (1+1)
6. Βοηθητικοί χώροι - Εργαστήρια	650
6.1 Εργαστήριο συντήρησης αρχαιολογικού υλικού	200
6.2 Αποθήκες ευρημάτων/εκθεσιακών χώρων	300
6.3 Τεχνικές εγκαταστάσεις	150
Υπηρεσιακή αυλή	
Χώρος στάθμευσης	
Χώρος στάθμευσης επισκεπτών (+ στάθμευση λεωφορείων)	
Χώρος στάθμευσης προσωπικού/συνέδρων	
ΣΥΝΟΛΟ	≈ 3.000

10. ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

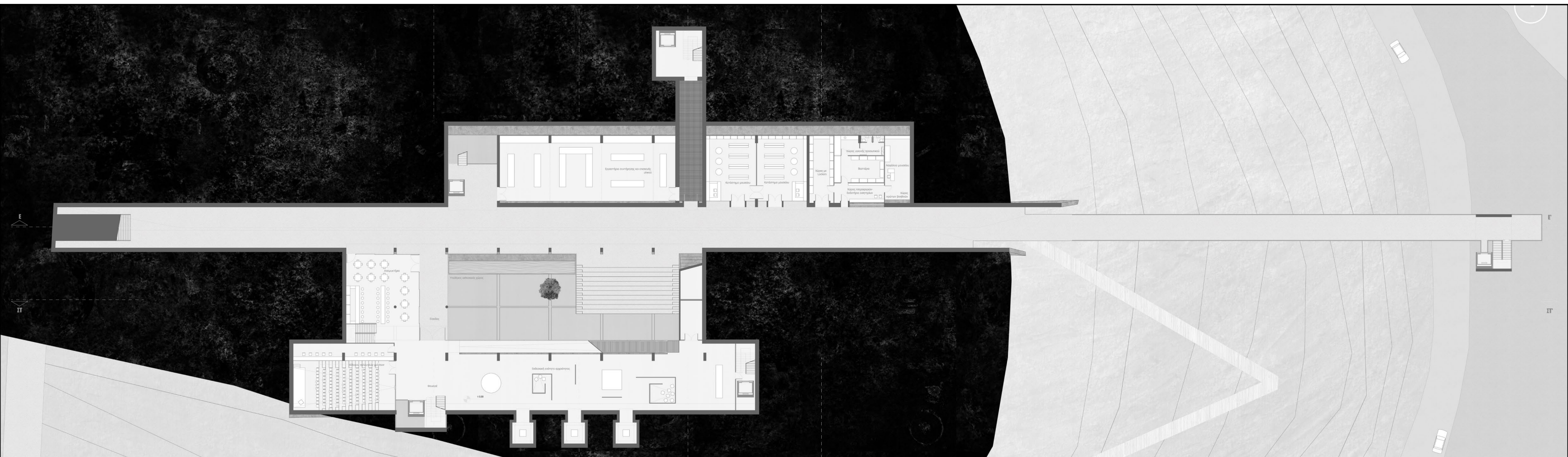
Τομή επί της οδού Αγίας Παρασκευής.

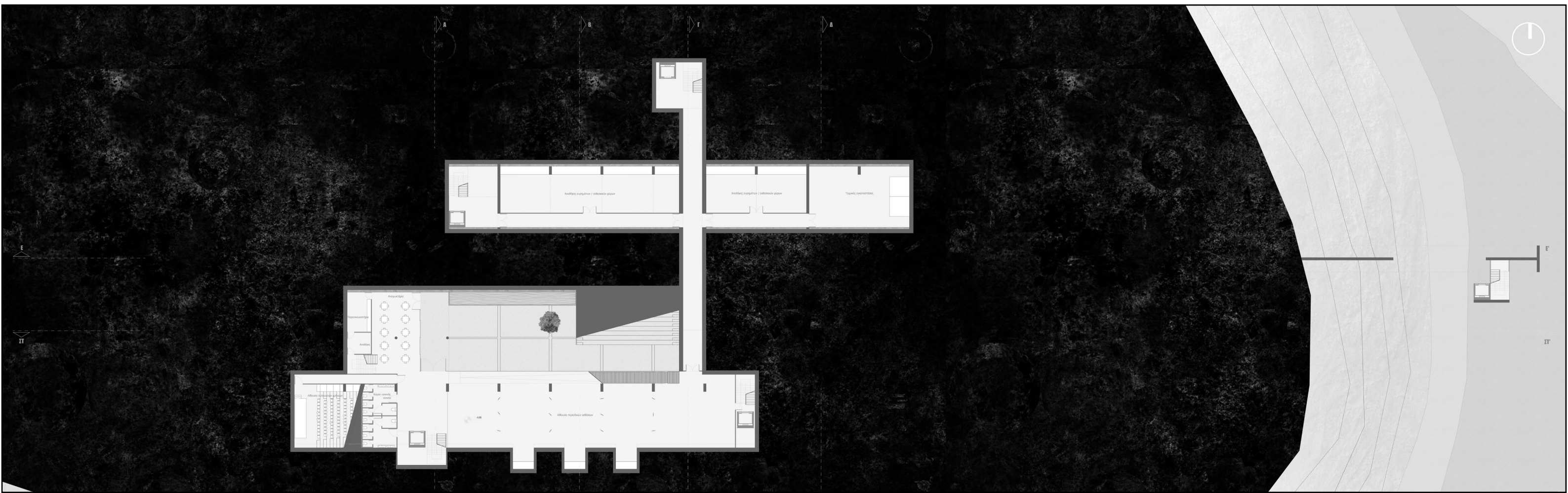

11. ΚΑΤΟΨΗ ΑΝΩΤΕΡΗΣ ΣΤΑΘΜΗΣ

12. ΚΑΤΟΨΗ ΒΑΣΙΚΗΣ ΣΤΑΘΜΗΣ

14. TOMH A-A'

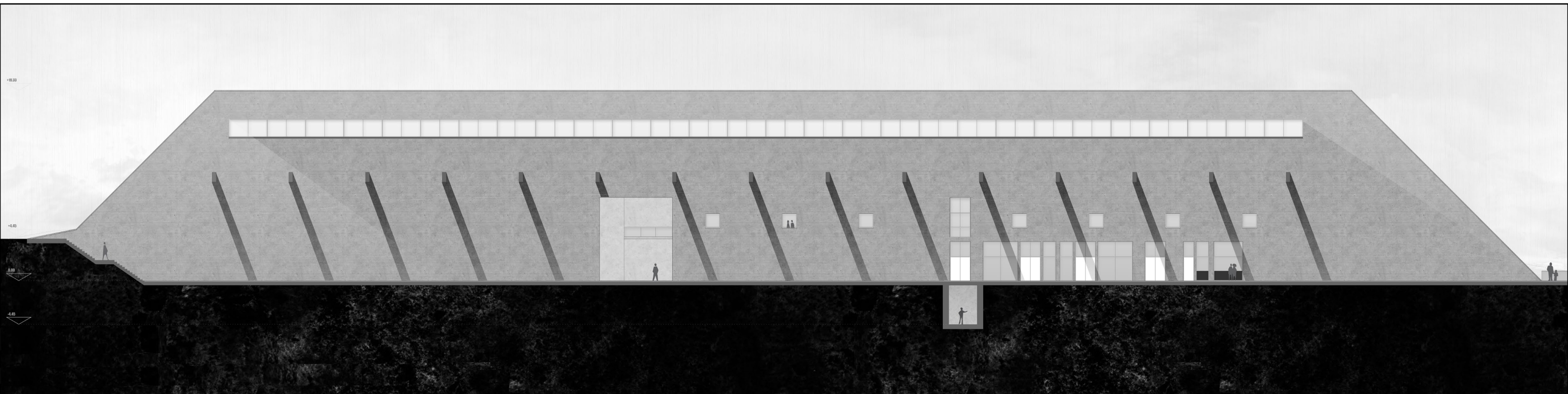

15. TOMH B-B'

18. ΤΟΜΗ Ε-Ε'

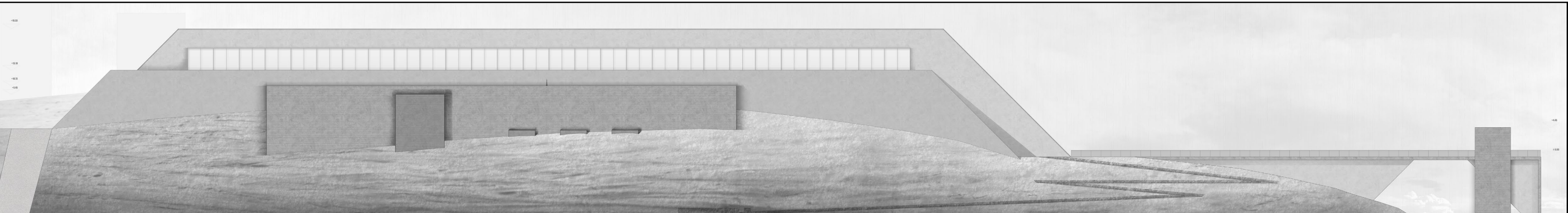
19. ΤΟΜΗ ΣΤ-ΣΤ'

20. ΟΨΗ ΑΠΟ ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ

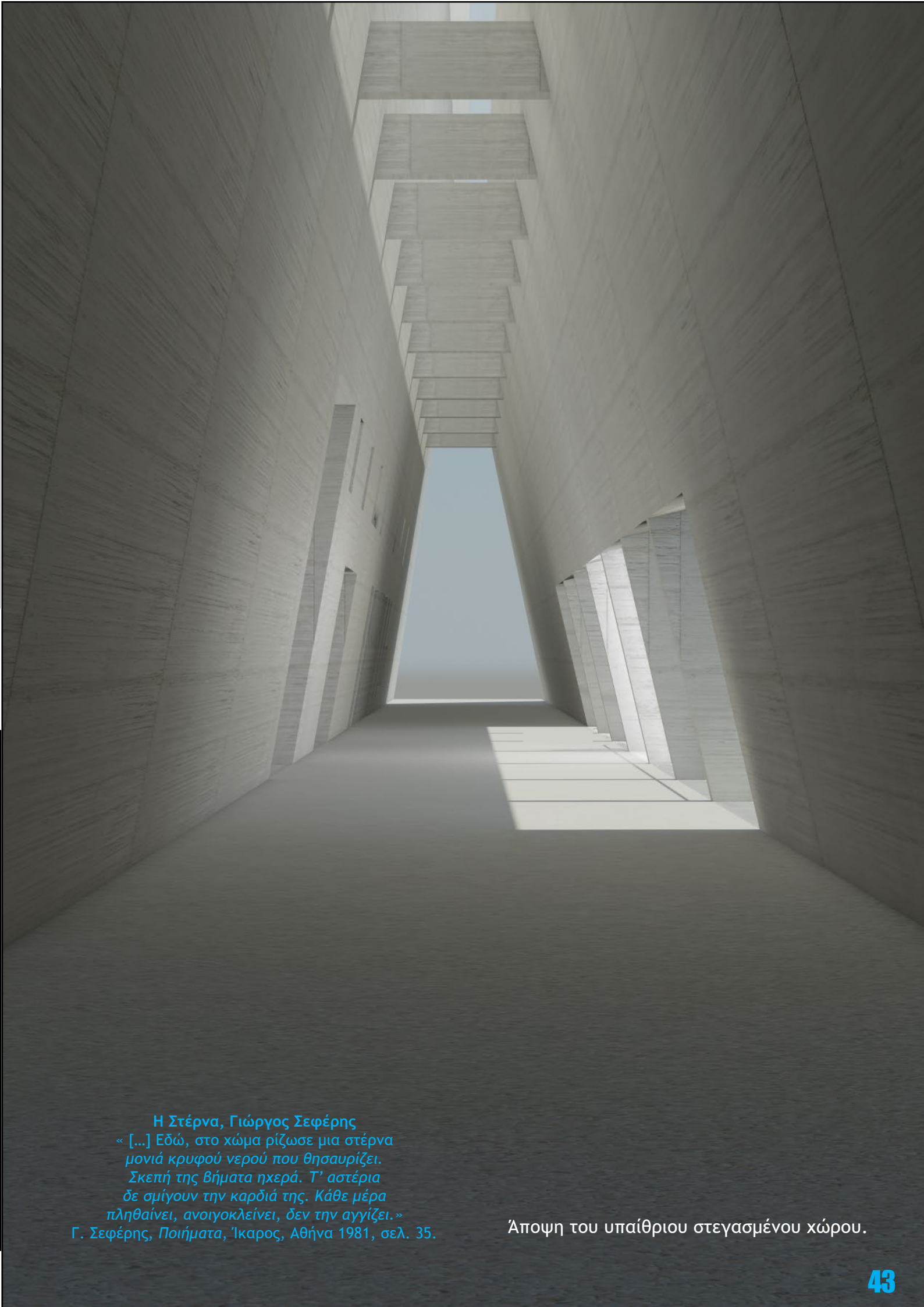
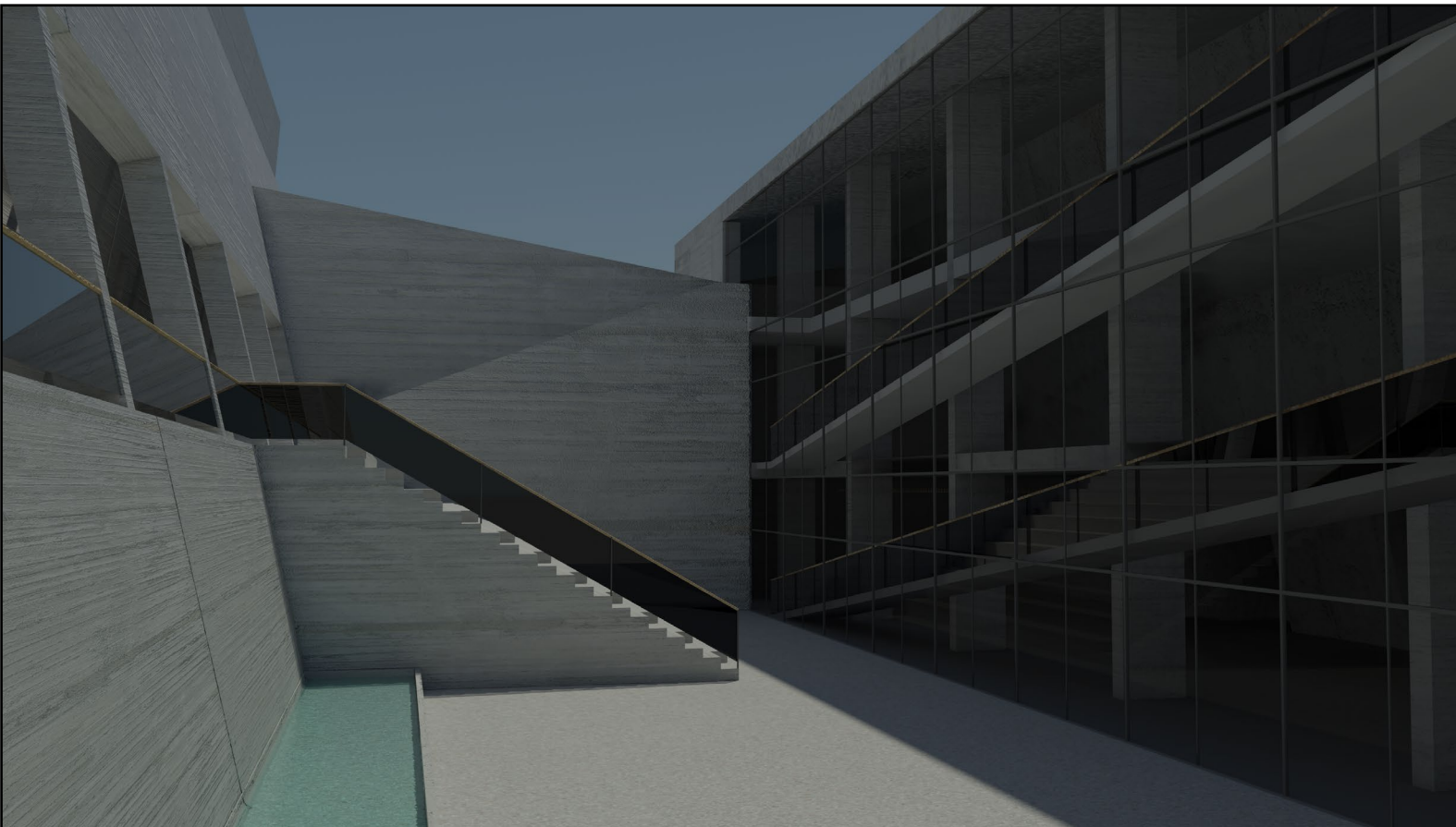
21. ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ

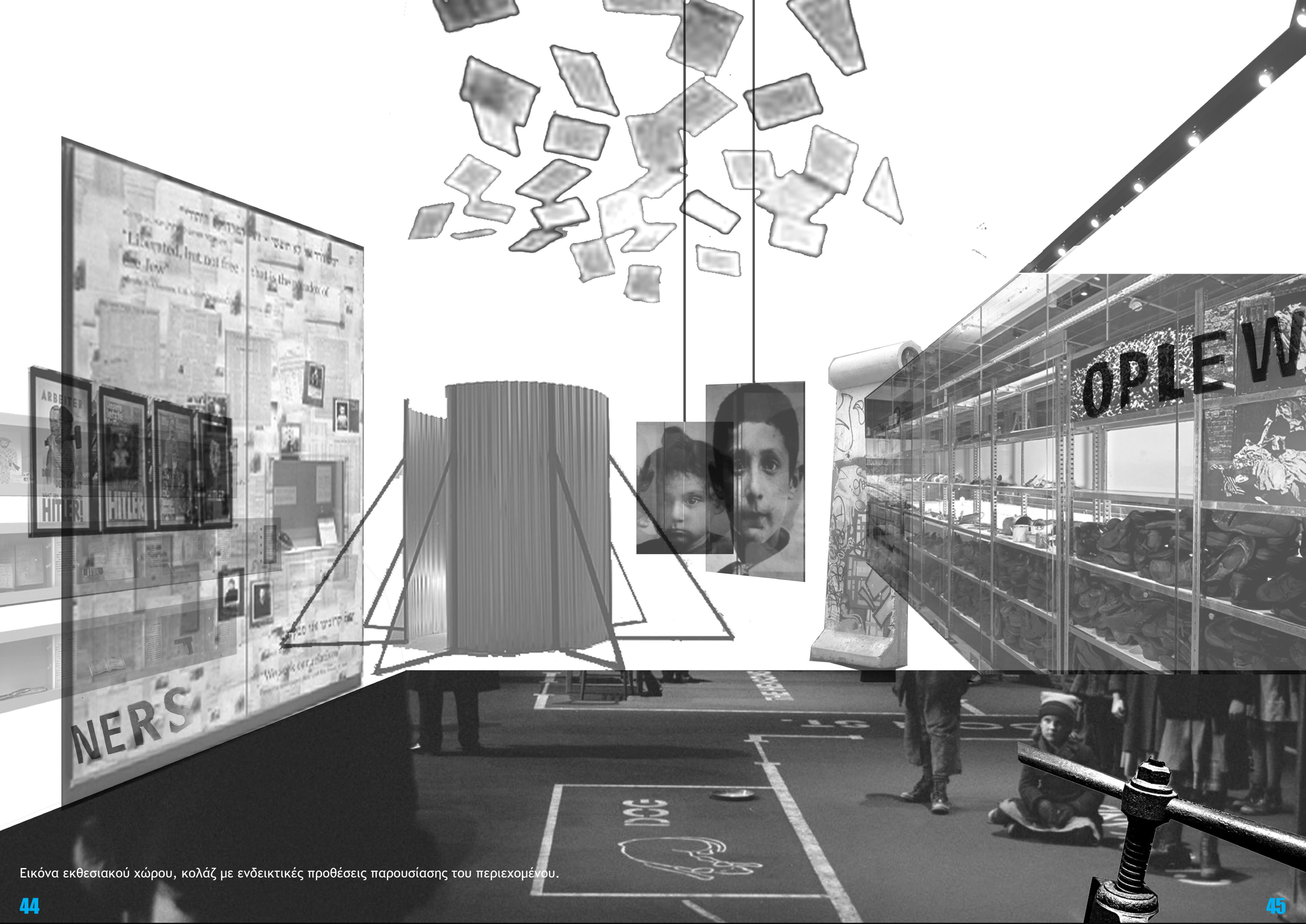
Εσωτερική άποψη εκθεσιακού χώρου.

Άποψη του υπαίθριου εκθεσιακού χώρου.

Η Στέρνα, Γιώργος Σεφέρης
« [...] Εδώ, στο χώμα ρίζωσε μια στέρνα
μονιά κρυφού νερού που θησαυρίζει.
Σκεπή της βήματα ηχερά. Τ' αστέρια
δε σμίγουν την καρδιά της. Κάθε μέρα
πληθαίνει, ανοιγοκλείνει, δεν την αγγίζει.»
Γ. Σεφέρης, *Ποιήματα*, Ίκαρος, Αθήνα 1981, σελ. 35.

Άποψη του υπαίθριου στεγασμένου χώρου.

Εικόνα εκθεσιακού χώρου, κολάζ με ενδεικτικές προθέσεις παρουσίασης του περιεχομένου.

« [...] μουσείο είναι ένας «λόγος», μια «αφήγηση», και έκθεση είναι μια «διατύπωση», μια «εκφορά» μέσα σε αυτό τον λόγο.»

M. Bal, *The discourse of the museum*, στο R. Greenberg, B. Ferguson, S. Naire, *Thinking about Exhibitions*, Routledge, London, N.Y. 1996, σελ. 202.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΕΚΘΕΤΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ

1η ενότητα:

Η πρώτη κατοίκηση - Ο χώρος πριν από την ίδρυση του Λαυρίου. Οργάνωση οικισμών, οικονομικές και κοινωνικές σχέσεις, χαρακτηριστικά ευρήματα σε συνάρτηση με αντίστοιχους στον Ελλαδικό χώρο.

1.1 Ιδιωτικός Βίος

1.1.1 Κατοικία, 1.1.2 Διαβίωση, 1.1.3 Επάγγελμα-εργαστήρια-προσωπικά αντικείμενα

1.2 Δημόσιος Βίος

1.2.1 Δημόσιος χώρος, 1.2.2 Λατρείες-Δημόσιες εκδηλώσεις, 1.2.3 Ρυμοτομία-Χωροταξία-Λιμάνι, 1.2.4 Νομίσματα-Νομισματοκοπείο

1.3 Νεκροπόλεις

2η ενότητα:

Βιομηχανική εποχή και επανακατοίκηση - Αστικοποίηση κατά τον 19ο αιώνα. Περιγραφή του αστικού και μη, βιομηχανικού τοπίου της περιοχής, κοινωνικά - οικονομικά - πολιτιστικά - πολιτικά στοιχεία του πληθυσμού, αναφορές σε αντίστοιχα φαινόμενα αστικοποίησης στην Ελλάδα με αντίστοιχη βιομηχανική ανάπτυξη του δευτερογενούς τομέα παραγωγής.

2.1 Ιδιωτικός Βίος

2.1.1 Εργατικοί οικισμοί, 2.1.2 Διαβίωση, 2.1.3 Επάγγελμα-Εργαλεία Βιομηχανικά-Βιοτεχνικά

2.2 Δημόσιος Βίος

2.2.1 Αστικοποίηση-Βιομηχανικές εγκαταστάσεις-Τεχνολογία, 2.2.2 Εργατικά κέντρα-Κινητοποιήσεις-Κοινωνικοί αγώνες-Απεργίες-Πολιτιστικές δράσεις, 2.2.3 Οικονομική άνθηση-κοινωνικές υποδομές

3η ενότητα:

Νεότεροι χρόνοι - Η ταυτότητα της σύγχρονης πόλης. Ο επισκέπτης ενημερώνεται για τη θέση της πόλης, την εικόνα της, τις υποδομές, την οικονομική και κοινωνική της συγκρότηση, τα μέσα πρόσβασης σε αυτή, τις πολιτιστικές και πνευματικές της δραστηριότητες, το ρόλο της στον σύγχρονο Ελληνικό χώρο.

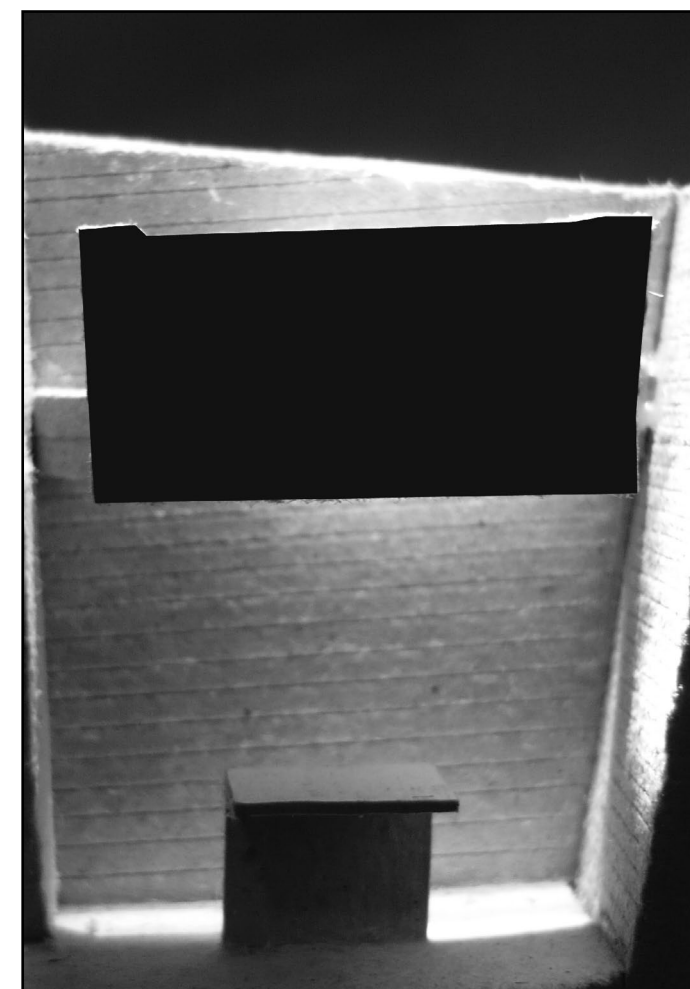
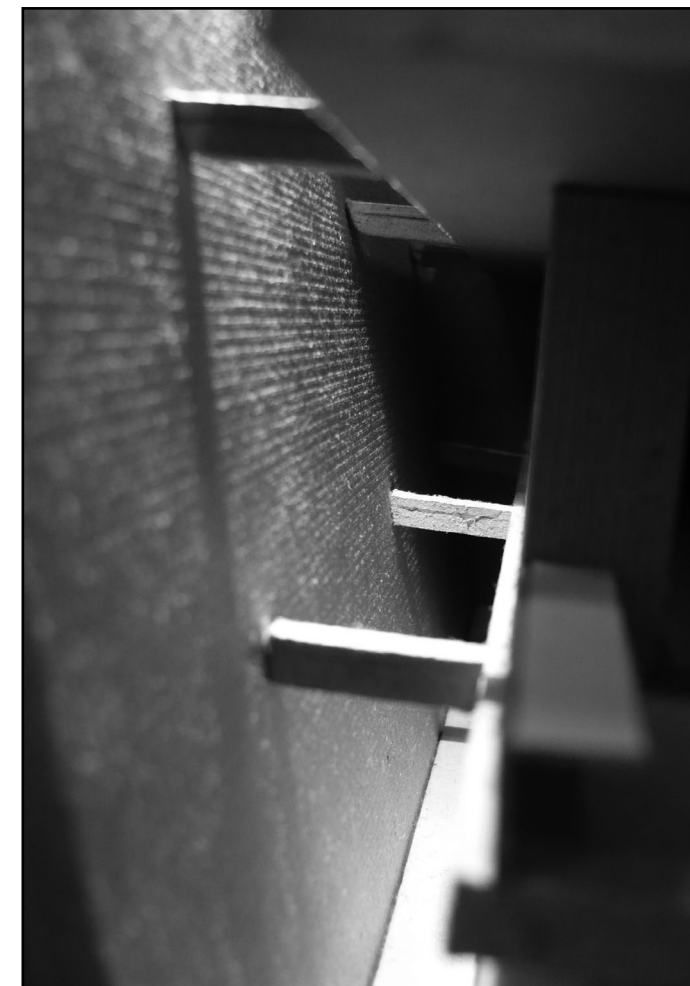
3.1 Ιδιωτικός Βίος

3.1.1 Α΄ Κατοικία, 3.1.2 Β΄ Κατοικία-Τουρισμός, 3.1.3 Απασχόληση

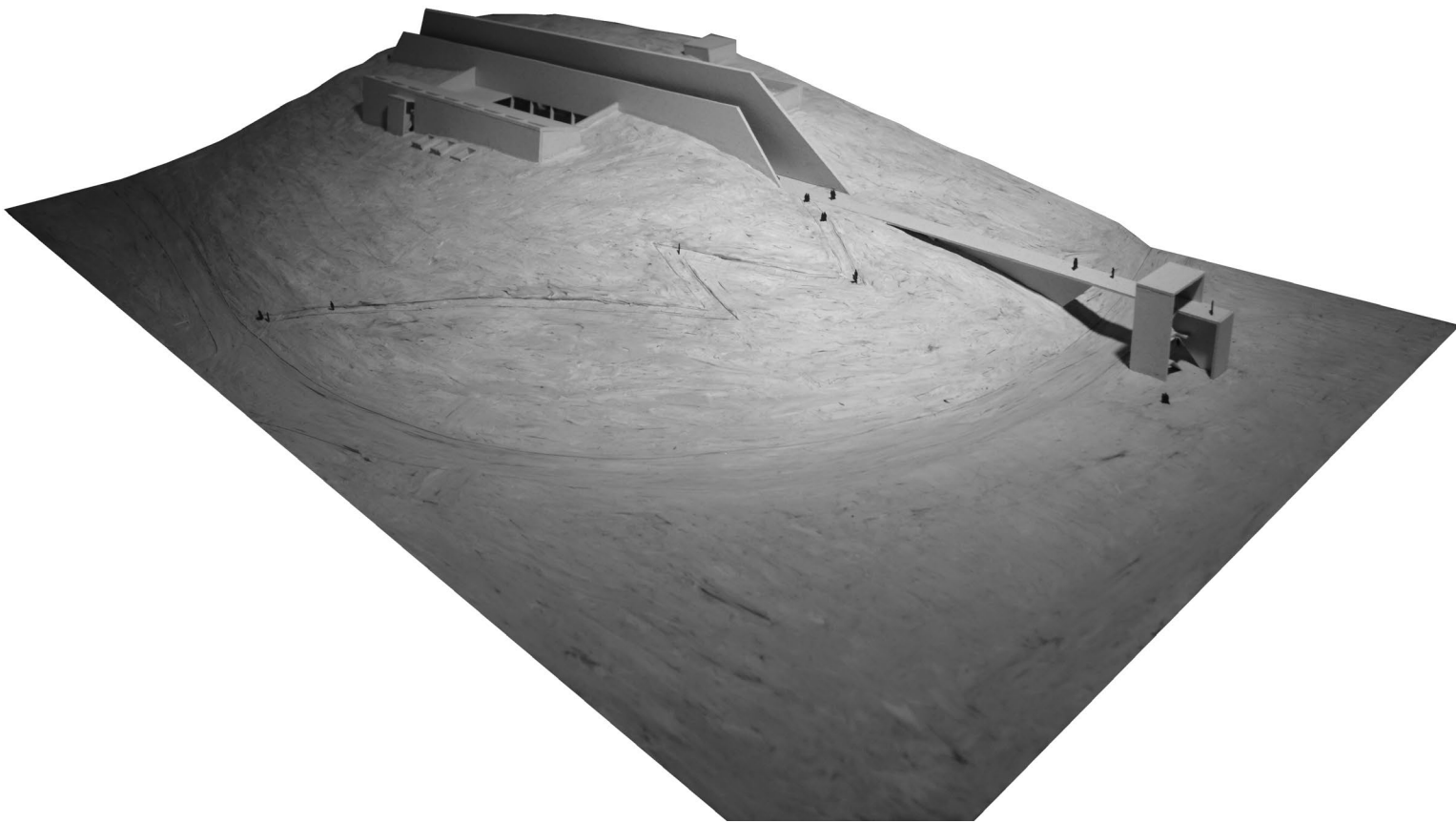
3.2 Δημόσιος Βίος

3.2.1 Εξέλιξη πολεοδομικού ιστού-Μετακινήσεις πληθυσμών-Δημογραφικά στοιχεία-Δημόσια κτίρια, 3.2.2 Πολιτιστικά δρώμενα-Πνευματικός βίος-Τέχνη και τεχνίτες, 3.2.3 Υποδομές-Λιμάνι-Συγκοινωνίες-Μεταφορές

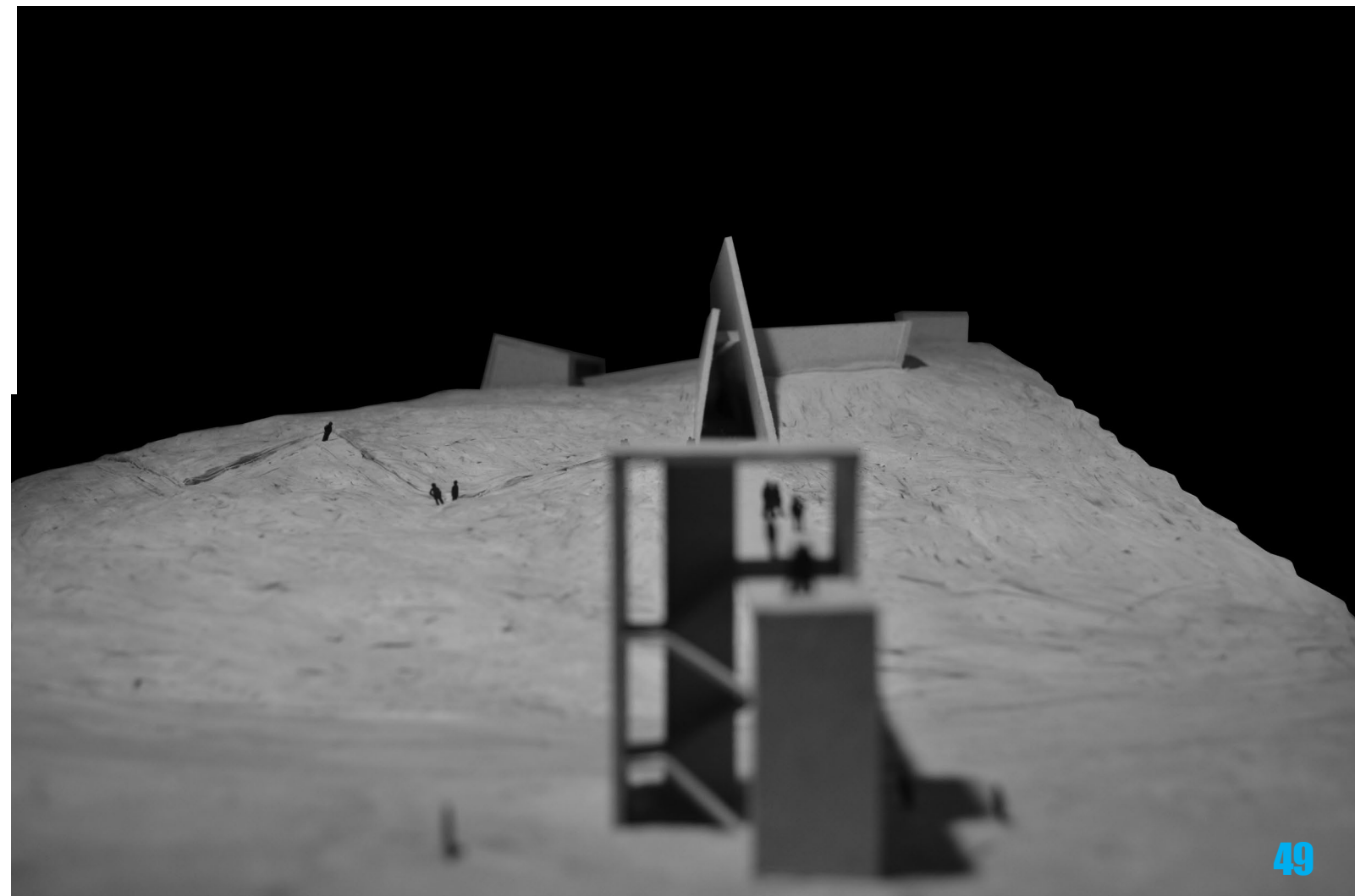
«Ο αρχιτεκτονικός χώρος συνδέεται άμεσα με τη διαχείριση και την αποδοχή της δύναμης του φωτός. Το φως στο εσωτερικό του χώρου προσδίδει βάθος και δημιουργεί ένταση. Τα ανοίγματα του κτιρίου είναι ιδιαίτερης σημασίας γιατί περιγράφουν την ένταση μεταξύ εσωτερικής και εξωτερικής τάξης.»
Tadao Ando, *Light and Architecture in Francesco Dal Co ed., Tadao Ando Complete Works*, London, Phaidon Press Limited, 1995.

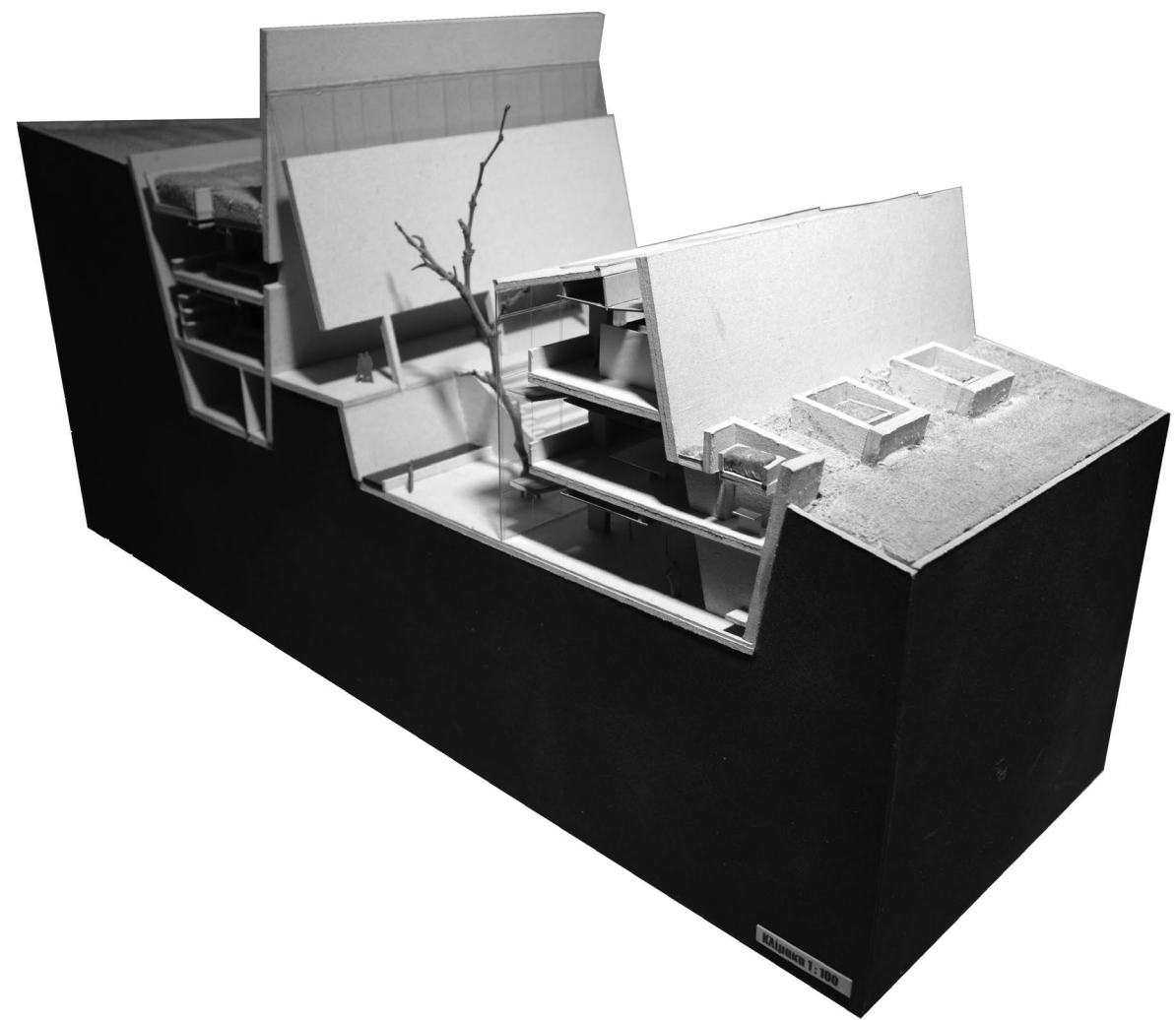

Φωτογραφίες μακέτας - Διερεύνηση της σχέσης φωτός - σκιάς.

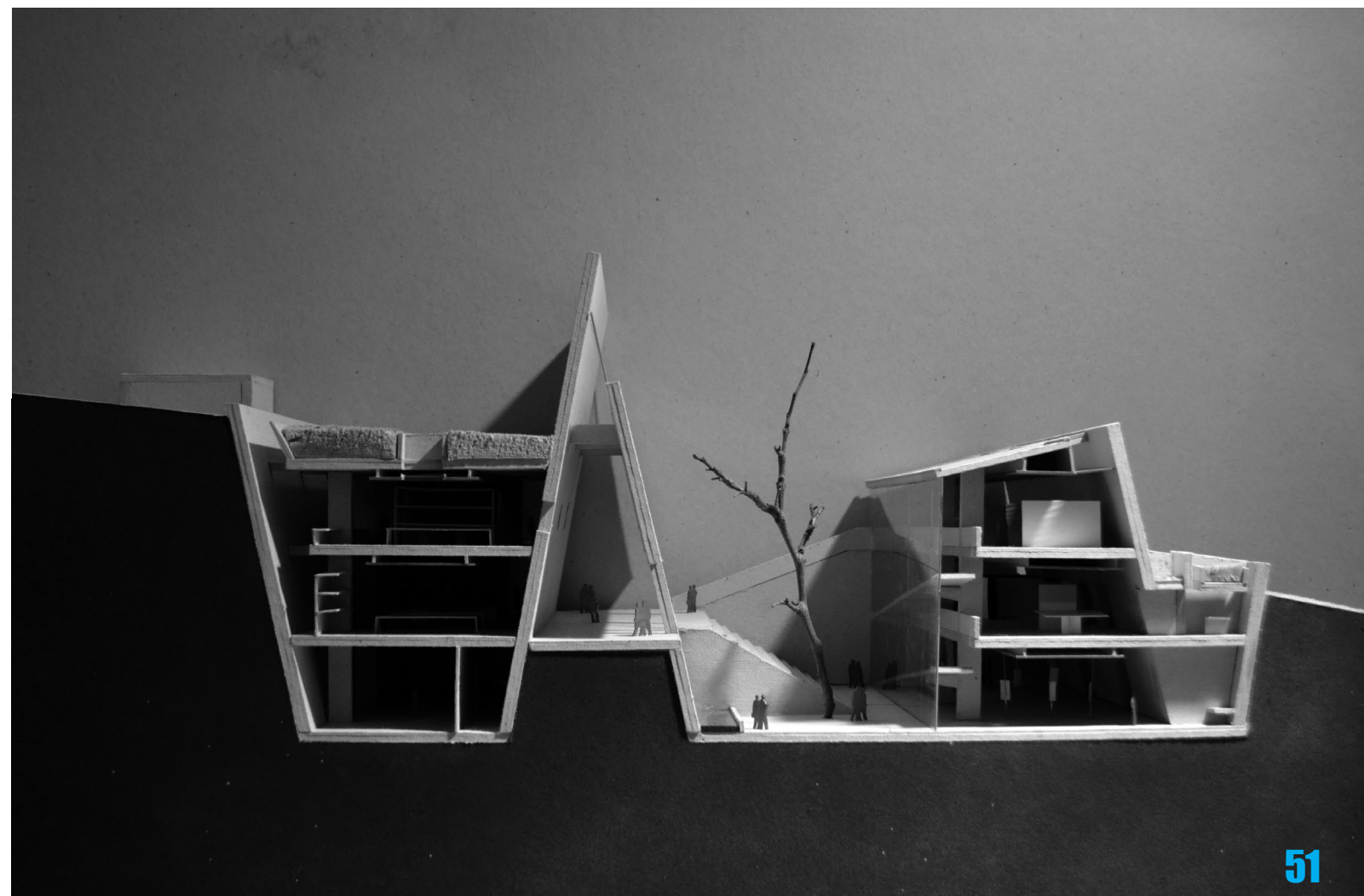
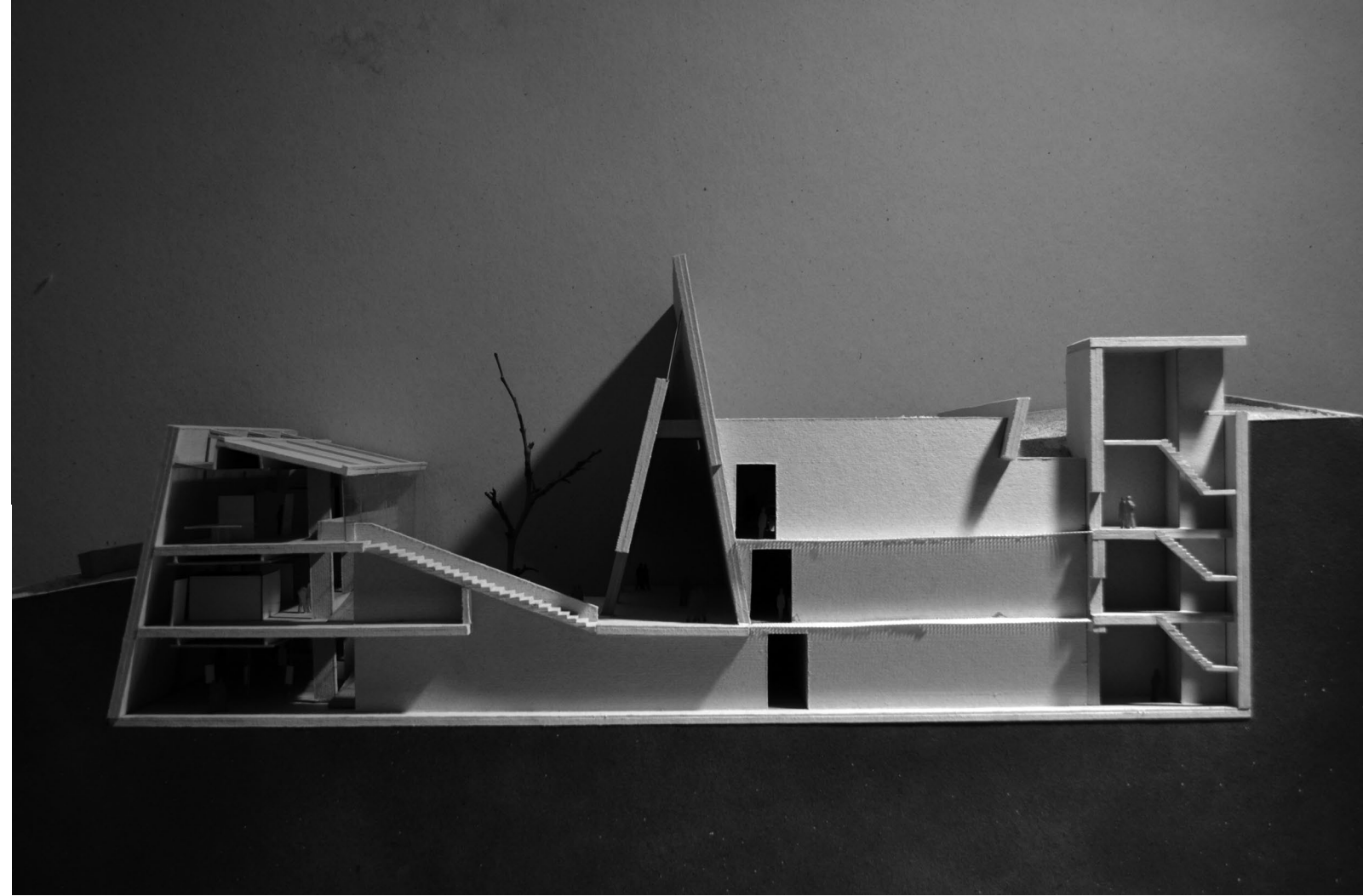

Μακέτα κλίμακας 1:200.

Μακέτα κλίμακας 1:100.

Γενική Βιβλιογραφία:

- Περιοδικό του Σ.Α.Δ.Α.Σ. - Π.Ε.Α. Αρχιτέκτονες, τεύχη #23,24,25.
- Rossi Aldo, *Επιστημονική αυτοβιογραφία*, Μετ. Κωνσταντίνος Πατέστος, Εστία, Αθήνα 1995.
- Rossi Aldo, *Η αρχιτεκτονική της πόλης*, University Studio Press, Θεσσαλονίκη 1991.
- Besky Aaron, *Landscape: Building with the land*, Thames & Hudson, New York 2002.
- Norberg - Schulz Christian, *Genius Loci: Το Πνεύμα του τόπου*, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Ε.Μ.Π., Αθήνα 2009.

Λαύριο:

- Αφιέρωμα στο Λαύριο, *Δελτίο ΣΑΔΑΣ*, τεύχος #3, περίοδος Β', Ιούνιος 1992.
- Τεχνολογικό - Πολιτιστικό Πάρκο Λαυρίου, *Μελέτες και έργα 1994-97*, Βάσω Τροβά (επιμέλεια), Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Ε.Μ.Π.
- Σύγχρονα θέματα, τεύχος #58-59, *Τεχνολογικό - πολιτιστικό πάρκο στο Λαύριο*, Ιανουάριος - Ιούνιος 1996.
- Ιστορικός βιομηχανικός εξοπλισμός στην Ελλάδα, Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, Εθνικό Ίδρυμα ερευνών, Υπουργείο Ανάπτυξης, Πανεπιστημιακές εκδόσεις Ε.Μ.Π., Εκδόσεις Οδυσσέας.
- Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο - Τμήμα Αρχιτεκτόνων, *Λαύριο - προοπτικές ανάπτυξης*, πρακτικά ημερίδας 13 Δεκεμβρίου 1991, Αθήνα 1991.
- *Γενικό πολεοδομικό σχέδιο: Λαύριο.*
- Βουρλάκος Νίκος, *Ορυκτοθήρες: στα μεταλλεία της Λαυρεωτικής*, Λαύριο 2012.
- Κονοφάγος Κωνσταντίνος, *Το αρχαίο Λαύριο και η ελληνική τεχνική παραγωγή του αργύρου*, Εκδοτική Ελλάδος, Αθήνα 1980.
- Κονοφάγος Κωνσταντίνος, *Η Δημοκρατία της Αθήνας και οι παραχωρήσεις στους πολίτες της των μεταλλείων αργύρου της λαυρεωτικής κατά τον 4ο αι. π.Χ. - Ο βασικός ρόλος του αργύρου του Λαυρίου στην ισχύ και τον πολιτισμό της Αθήνας*, Εκδοτική Ο.Ε. - Γ. Μπεζεβέγκης & Σία, Αθήνα 1997.
- Κώτσου Εύη, Ριγοπούλου Πέπη, Πορτάλιου Ελένη, *Λαύριο: τοπίο μνήμης, Αλεξάνδρεια*, Αθήνα 1997.
- Εργαστήρι αστικού περιβάλλοντος, Ερευνητικό πρόγραμμα, *Διερεύνηση δυνατοτήτων ανάδειξης και αξιοποίησης του αρχαίου μεταλλευτικού Λαυρίου*, Αθήνα 2002.

Μουσειολογία:

- Serota Nicholas, *Το δίλημμα των μουσείων μοντέρνας τέχνης - Εμπειρία ή ερμηνεία*, Άγρα, Σειρά Διαρκής Εικόνα, Αθήνα 1999.
- Σκαλτσά Ματούλα, *Η μουσειολογία στον 21ο αιώνα: θεωρία και πράξη*, Πρακτικά διεθνούς συμποσίου, Εντευκτήριου, Θεσσαλονίκη 2001.
- Τζώνος Πάνος, *Μουσείο και νεωτερικότητα*, Παπασωτηρίου, Αθήνα 2007.
- Θέματα χώρου και τεχνών, τεύχος #19/1998, Άρθρο: Κουβελά Αγνή, σελ. 8-32.

Ιστοσελίδες:

- <http://www.ltp.ntua.gr>
- <http://www.lavreotiki.gr>
- <http://www.greekscapes.gr>
- <http://www.monumenta.org>
- <http://www.minenv.gr>

Συνέντευξη:

- Ιωάννη Ι. Κατσικά, Τοπογράφος Μηχανικός της Γαλλικής Εταιρείας των Μεταλλείων Λαυρίου, Καμάριζα, 06.03.2012.

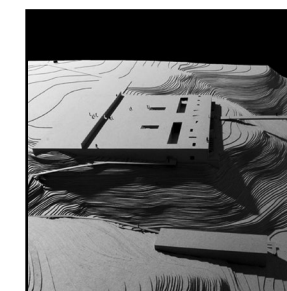
1. Chichu Art Museum, Tadao Ando, Naoshima Japan, 1992.

2. Andalusia's museum memory, A. C. Baeza, Granada Spain, 2009.

3. Water Temple, Tadao Ando, Hompuki Japan, 1991.

4. Center for Nature Interpretation, A. C. Baeza, Lanzarote Spain.

5. Yad Vashem Holocaust History Museum, Moshe Safdie, Jerusalem Israel, 2005.

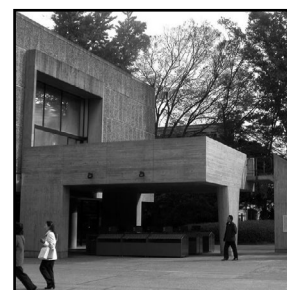
6. Museo Nacional de Arte Romano, R. Moneo, Merida Spain, 1985.

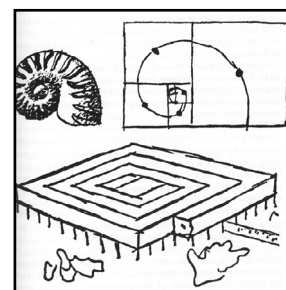
7. Imperial War Museum North, D. Libeskind, Manchester England, 2002.

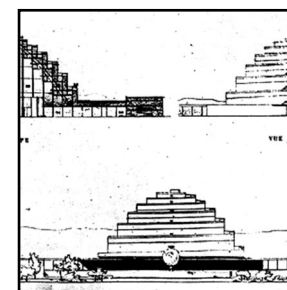
8. Yad Vashem Children's Holocaust Memorial, Jerusalem Israel, 1987.

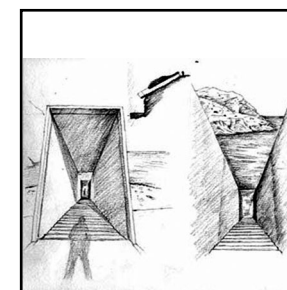
9. Mundaneum (World Museum), Le Corbusier, Mundaneum Geneva, 1929.

10. Museum for Unlimited Growth, Le Corbusier, Philippeville North Africa, 1939.

11. National Museum of Western Art, Le Corbusier, Tokyo Japan, 1959.

12. Dani Karavanhe, Walter Benjamin Memorial, Portbou Spain, 1994.

13. Μουσείο Ferrante imperato, 1599.

14. Marchel Duchamp, Φορητό μουσείο, 1941.

15. Paul Klee, Angelus Novus, 1920.

16. Albrecht Dürer, Melencolia, 1514.

Ευχαριστίες:

Ευχαριστώ θερμά τους καθηγητές μου κ. Τάση Παπαιωάννου και κ. Παναγιώτη Τουρνικιώτη, για την ουσιαστική καθοδήγηση τους, το τεχνικό προσωπικό της Σχολής Αρχιτεκτόνων και όσους συνέβαλαν με οποιοδήποτε τρόπο σε αυτό το αποτέλεσμα.

Το Λαύριο, έχοντας υποστεί τις συνέπειες της αποβιομηχάνισης, βρίσκεται σε μια κατάσταση αναμονής εδώ και μερικά χρόνια. Στα πλαίσια του ρυθμιστικού σχεδίου, οι χωροταξικές αλλαγές στην Αττική, στο επίπεδο των μεταφορών, πρόκειται να αλλάξουν σημαντικά την πόλη. Μέσα σε αυτή την μελλοντική προοπτική αναβάθμισης του λιμανιού και επέκτασης της γραμμής του προαστιακού, η παρούσα διπλωματική προτείνει την δημιουργία ενός κτιρίου που θα αφηγείται την διαχρονική ιστορία της ευρύτερης περιοχής. Αποδίδει στην κοινότητα χώρους μόνιμων και περιοδικών εκθέσεων, χώρους πολιτιστικών και εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων, σε συνδυασμό με τους απαραίτητους χώρους οργάνωσης του μουσείου. Τοποθετημένο στον πόλο του τερματικού σταθμού του προαστιακού, αποτελεί ένα συνδυαστικό κρίκο της παράκτιας ζώνης και του νεοκλασσικού ιστού της πόλης. Αρθρωμένο πάνω σε αυτή την ραχοκοκκαλιά, μέσα στο τραχύ φυσικό τοπίο, επιχειρεί μια εννοιολογική σύνδεση με ποιότητες ανθρωπογενών τόπων σημαντικών για την συλλογική μνήμη των κατοίκων. Έχοντας μια νοητή σχέση με την πόλη, χρησιμοποιεί ως μεθοδολογικά εργαλεία την αναλογία και την αναφορά ώστε να συσχετιστεί με την ταυτότητα της περιοχής. Η σχέση του με το έδαφος αλλά και ο επιμέρους χειρισμός των υλικών συμβάλουν στην εναλλαγή εντάσεων φωτός αλλά και στην ταυτόχρονη έκφραση του περιεχομένου του μουσείου. Οι προθέσεις παρουσίασης του περιεχομένου τέλος, αποσκοπούν σε μια κοινή κτιριακή και μουσειολογική αφήγηση χρησιμοποιώντας ψηφιακά μέσα μαζί με αντικείμενα και μακέτες της περιοχής.